

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 23.1.2008
KOM(2008) 19 v konečném znění

2008/0016 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů

(předložená Komisí)

{KOM(2008) 30 v konečném znění}

{SEK(2008) 57}

{SEK(2008) 85}

Důvodová zpráva

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Společenství je si již dlouho vědomo nezbytnosti poskytnout další podporu obnovitelným zdrojům energie vzhledem ke skutečnosti, že jejich využívání zmírňuje rozsah klimatických změn snižováním emisí skleníkových plynů, napomáhá udržitelnému rozvoji, zvyšuje bezpečnost dodávek a podporuje průmyslový rozvoj založený na znalostech a vytvářející pracovní příležitosti a posilující hospodářský růst, jakož i konkurenceschopnost, regionální rozvoj a rozvoj venkova.

Cílem tohoto návrhu směrnice je zavést celkový závazný cíl 20% podílu obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie a závazný 10% minimální cíl pro podíl biopaliv v dopravním sektoru pro všechny členské státy, jakož i závazné vnitrostátní cíle, kterých má být dosaženo do roku 2020 v souladu s celkovým cílem EU ve výši 20%.

V reakci na výzvu Evropské rady z března 2006 (dokument Rady 7775/1/06 REV10) představila Komise dne 10. ledna 2007 svůj dokument „Přezkum evropské energetické strategie“. Pracovní plán pro obnovitelné zdroje energie [KOM(2006) 848] jako součást uvedeného přezkumu představuje dlouhodobý výhled v oblasti obnovitelných zdrojů energie v EU. Navrhuje se v něm, aby si Evropská unie stanovila závazný cíl představující 20% podíl energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie v EU do roku 2020 a závazný cíl představující 10% podíl energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě benzínu a motorové nafty v sektoru dopravy.

Ve svém Usnesení o změně klimatu (ze dne 14. února 2007) uvedl Evropský parlament, že energetická politika představuje zásadní prvek globální strategie EU v oblasti klimatických změn, ve kterém hrají významnou úlohu obnovitelné zdroje energie a energeticky účinné technologie. Parlament podpořil jako dobrou startovní pozici návrh závazného cíle v podobě zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů na energetickém portfoliu EU na 20% do roku 2020 a uvažoval o zvýšení uvedeného cíle na 25% podíl na energetickém portfoliu EU. Ve svém usnesení o Pracovním plánu pro obnovitelné zdroje energie pro Evropu (z 25. září 2007) Evropský parlament dále vyzval Evropskou komisi, aby do konce roku 2007 předložila svůj návrh legislativního rámce v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s odkazem na význam stanovení cílů pro podíl obnovitelných zdrojů energie na úrovni Unie i členských států.

V březnu 2007 Evropská rada v Bruselu (dokument Rady 7224/07) znovu potvrdila dlouhodobý závazek týkající se rozvoje obnovitelných zdrojů energie ve Společenství po roce 2010 a vyzvala Komisi, aby předložila svůj návrh nové, komplexní směrnice o využívání obnovitelných zdrojů. Návrh by měl obsahovat právně závazné cíle určující celkový podíl obnovitelných zdrojů energie a podíl biopaliv v dopravním sektoru ve všech členských státech.

- **Obecné souvislosti**

Jak EU, tak celý svět se nacházejí na rozcestí, pokud jde o budoucnost energetiky. Problémy související s klimatickými změnami způsobenými antropogenními emisemi skleníkových plynů, především v důsledku využívání fosilních paliv, vyžadují účinné a naléhavé řešení. Nedávné studie vedly ke vzrůstajícímu uvědomění a pochopení daného problému a jeho dlouhodobých dopadů a zdůraznily potřebu rozhodné a okamžité akce. Je nezbytné přijmout integrovaný přístup ke klimatu a k energetické politice, protože výroba a využívání energie představují hlavní zdroj emisí skleníkových plynů. Vzrůstající závislost Evropské unie na dovozu energie ohrožuje bezpečnost dodávek a může zvyšovat ceny. A naopak, rostoucí investice do zlepšování energetické účinnosti, do obnovitelných zdrojů energie a nových technologií představují významný přínos a přispívají ke strategii růstu a tvorby pracovních příležitostí v EU.

Důsledky klimatických změn, rostoucí závislost na fosilních palivech a rostoucí ceny energií jsou důvodem, proč je pro Evropskou unii stále důležitější realizovat komplexní a ambiciózní energetickou politiku kombinující činnosti na evropské i vnitrostátní úrovni. V rámci takové energetické politiky se dostává do popředí oblast obnovitelných energetických zdrojů díky své schopnosti snižovat emise skleníkových plynů a úroveň znečištění, využívat místní a decentralizované zdroje energie a podporovat vyspělé technologie na nejlepší celosvětové úrovni.

Obnovitelné zdroje energie jsou většinou domácího původu, nespolehnají se na dostupnost konvenčních energetických zdrojů v budoucnosti a díky jejich převážně decentralizovanému charakteru se naše ekonomiky stanou méně závislé na kolísavých dodávkách energie. Představují proto klíčový prvek budoucí udržitelné energetiky.

Mají-li se obnovitelné zdroje stát odrazovým můstkem k dosažení dvojího cíle – zvýšené stability dodávek a snížené úrovně emisí skleníkových plynů, musí dojít ke změně způsobu, jakým je EU podporuje. Je nezbytné posílit a rozšířit současný evropský regulační rámec. Je nutné dosáhnout toho, aby každý členský stát podnikl opatření nezbytná ke zvýšení podílu obnovitelných zdrojů ve svém energetickém portfoliu.

Nový legislativní rámec týkající se podpory a využívání obnovitelných zdrojů energie v Evropské unii nabídne podnikatelské veřejnosti dlouhodobou stabilitu, nezbytnou pro racionální rozhodování o investicích do sektoru obnovitelných zdrojů, a tím zavede Evropskou unii na cestu vedoucí k čistší, bezpečnější a konkurenceschopnější energetické budoucnosti.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES (Úř. věst. L 283, 27.10.2001) o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu: Směrnice stanoví indikativní podíl ve výši 21% elektrické energie vyrobené z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě elektřiny ve Společenství do roku 2010. Obsahuje rovněž indikativní cíle pro jednotlivé členské státy, doporučuje využívání vnitrostátních podpůrných režimů, eliminaci administrativních bariér a integraci distribučních soustav a zavádí povinnost vydávat výrobcům energie z obnovitelných zdrojů na požádání záruky původu. S ohledem na existující politiky a úsilí se dá očekávat, že do roku 2010 bude dosaženo – namísto plánované hodnoty 21% – skutečného podílu rovného 19%.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES (Úř. věst. L 123, 17.5.2003) o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě: Směrnice stanoví cíl rovný 5,75% biopaliv z veškerého objemu benzínu a motorové nafty dodávaného na trh pro sektor dopravy do 31. prosince 2010. Členské státy jsou vyzývány, aby stanovily indikativní cíle pro rok 2005 s přihlédnutím k referenční hodnotě 2%. Tohoto prozatímního indikativního cíle nebylo dosaženo. V roce 2005 dosáhl podíl biopaliv na celkovém objemu paliv v dopravě jen 1%. Závěr přijatý Komisí po vyhodnocení dosaženého pokroku zní, že cíle stanoveného pro rok 2010 nejspíše nebude dosaženo – očekává se podíl rovný asi 4,2%.

Ustanovení předchozích směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, která se překrývají s ustanoveními nové směrnice, budou zrušena okamžikem provedení do vnitrostátních předpisů; ustanovení týkající se stanovených cílů a podávání zpráv pro rok 2010 zůstanou v platnosti do 31. prosince 2011.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Návrh je v souladu s politikami EU v oblasti boje s klimatickými změnami, snižování úrovně emisí skleníkových plynů, dosažení udržitelného rozvoje, zajištění energetické bezpečnosti a realizace Lisabonské strategie.

Návrh se zejména stane součástí souboru legislativních opatření týkajících se závazků všech členských států ve věci skleníkových plynů a obnovitelných zdrojů energie. Kromě předmětné směrnice zavádějící cíle pro obnovitelné zdroje energie v roce 2020 zahrnuje soubor legislativních opatření navrhovaných Komisí nařízení, kterým se aktualizují vnitrostátní cíle snižování emisí skleníkových plynů, a směrnici zaměřenou na zlepšování a rozšiřování evropského systému obchodování s emisemi (EU ETS). Existuje jasná souvislost mezi cíli stanovenými pro snižování emisí skleníkových plynů, systémem obchodování s emisemi a cíli stanovenými pro obnovitelné zdroje energie. Komise považuje jednotlivé prvky za navzájem komplementární: EU ETS usnadní nárůst podílu energií z obnovitelných zdrojů; směrnice o obnovitelných zdrojích energie vytvoří podmínky, za nichž energie z obnovitelných zdrojů bude hrát klíčovou úlohu při dosahování cílů stanovených pro snižování úrovně emisí skleníkových plynů.

Externí energetická politika Společenství by měla zaručit, že EU bude hovořit jedním hlasem při podpoře intenzivnějších vztahů se svými partnery v energetické oblasti s cílem další diverzifikace zdrojů a přístupových tras, posílení partnerských vztahů a spolupráce a se zvláštním zřetelem na snižování úrovně emisí skleníkových plynů, na obnovitelné zdroje a na zvyšování energetické účinnosti. Z podpory poskytované obnovitelným zdrojům v rámci EU by měly těžit i třetí země díky dodávkám biopaliv a jiných biokapalin, které splňují požadavky udržitelnosti, nebo díky dodávkám energie z obnovitelných zdrojů ze sousedních zemí. Jakkoli by v zásadě neměla platit žádná omezení kladená na dovoz a vývoz energie z obnovitelných zdrojů, Společenství musí zajistit rovné podmínky pro všechny výrobce energie z obnovitelných zdrojů uvnitř i mimo Společenství. Protože tento návrh stanoví ambiciózní cíle pro členské státy a jejich průmyslové podniky, je třeba věnovat pozornost právnímu rámci třetích zemí.

Rozvoj trhu s obnovitelnými energetickými zdroji a technologiemi má rovněž pozitivní dopady na bezpečnost energetických dodávek, regionální a místní rozvojové příležitosti, rozvoj venkova, perspektivy vývozu, sociální soudržnost a pracovní příležitosti, zejména v souvislosti s malými a středními podniky a nezávislými výrobci elektrické energie.

Návrh je rovněž v souladu s Evropským strategickým plánem pro energetické technologie [KOM(2007) 723], který zdůrazňuje potřebu dosáhnout tržní konkurenceschopnosti budoucí generace technologií obnovitelných zdrojů. Také informační a komunikační technologie dále usnadní integraci obnovitelných zdrojů energie do evropského systému dodávek a distribuce elektřiny.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Hlavní otázky, kterými se zabývá Pracovní plán pro obnovitelné zdroje energie, byly diskutovány v rámci veřejné konzultace o zelené knize o energii a o Přezkumu evropské energetické strategie od března do září 2006. Další konzultace proběhly v roce 2007, kromě jiného s členskými státy, občany, zainteresovanými subjekty, občanskými sdruženími, nevládními a spotřebitelskými organizacemi.

Legislativní návrh se opírá o důkladný proces posouzení dopadů využívající rozsáhlých konzultací se zainteresovanými subjekty: proběhla řada schůzek se zainteresovanými subjekty zaměřených na klíčové prvky návrhu, včetně bariér bránících rozvoji využívání obnovitelných zdrojů energie, udržitelnosti biopaliv a opatření ve prospěch flexibility při dosahování vnitrostátních cílů týkajících se obnovitelných zdrojů. Kromě konzultace zaměřené na zelenou knihu o energii (březen až září 2006) proběhly čtyři veřejné konzultace (na internetu) o změnách politiky v oblasti biopaliv, o vytápění a chlazení s využitím obnovitelných zdrojů, o administrativních překážkách a o udržitelnosti biopaliv.

1. Veřejná konzultace o přezkumu směrnice o biopalivech (duben až červenec 2006);
2. Veřejná konzultace o podpoře vytápění a chlazení s využitím obnovitelných zdrojů (srpen až říjen 2006);
3. Veřejná konzultace o administrativních překážkách bránících rozvoji obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny (březen až duben 2007);
4. Veřejná konzultace o otázkách souvisejících s biopalivy v nové legislativě týkající se podpory poskytované obnovitelným zdrojům energie (duben až červen 2007).

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Výraznější politice v oblasti obnovitelných zdrojů energie se dostalo široké podpory, zejména pak dlouhodobějšímu cíli pro podíl energie z obnovitelných zdrojů, kde se návrhy pohybovaly od 20% v roce 2020 až k 50% i více v roce 2040 nebo 2050. Široce bylo podpořeno zavedení povinných cílů, jakož i zohlednění externích nákladů.

Hlavní pozitivní účinky iniciativy EU zaměřené na podporu vytápění a chlazení s využitím obnovitelných zdrojů, vycházející z návrhů velkého počtu respondentů, zahrnují podporu místní zaměstnanosti a příležitosti nabízených malým a středním podnikům, rozvoj regionů a venkova, podporu ekonomickému růstu a zvýšení celosvětové vedoucí úlohy evropského průmyslu. K dalším pozitivním faktorům patří příznivý vliv na klimatické změny a bezpečnost dodávek energie pro EU. Negativní vlivy zmiňované respondenty se týkaly hlavně tlaku vykazovaného na zdroje biomasy, která se rovněž využívá pro průmyslové účely

jiné než energetické a její rozsáhlé nekontrolované využívání by mohlo způsobit její nedostatek nebo nežádoucím způsobem ovlivňovat životní prostředí.

Předmětem poslední veřejné konzultace byly otázky související s biopalivy obsažené ve směrnici. Návrh předložený ke konzultaci obsahoval tři kritéria udržitelnosti: a) půda s vysokým obsahem uhlíku by neměla být pro výrobu biopaliv využívána; b) půda s vysokou biodiverzitou by neměla být pro výrobu biopaliv využívána; c) biopaliva by měla dosáhnout určité minimální úrovně úspor emisí skleníkových plynů (ztráty zásob uhlíku způsobené změnou ve využití půdy by se neměly zahrnovat do výpočtu). Odpovědi naznačovaly všeobecnou podporu uvedeným kritériím od většiny respondentů; mnozí z nich navrhovali další posílení uvedeného postupu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Příslušné vědecké/odborné oblasti

S cílem získat odpověď na otázku, zda by Evropská unie měla přijmout kvantitativní cíle pro podíl energie z obnovitelných zdrojů v roce 2020 a – pokud ano – jak velké a v jaké formě, bylo uskutečněno několik analýz a studií, včetně příspěvků externích expertů.

Použitá metodika

Při modelování byly aplikovány rozličné scénáře pro státy EU-27 s využitím modelů PRIMES a Green-X.

Hlavní konzultované organizace/odborníci

Bylo uskutečněno a využito několik studií s cílem definovat jednotlivé prvky návrhu. Patřila k nim zpráva FORRES 2020: „Analýza vývoje obnovitelných zdrojů energie v EU do roku 2020“, duben 2005; zpráva OPTRES: „Analýza překážek bránících rozvoji výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů v zemích EU-25“, květen 2006; projekt RE-GO: „Záruky původu energie z obnovitelných zdrojů: realizace, interakce a využití“, zakázka Evropské komise č. 4.1030/C/02-025/2002; projekt E-TRACK: „Evropský standard pro sledování elektřiny“, zakázka Evropské komise č. EIE/04/141/S07.38594; projekt PROGRESS: „Podpora a růst obnovitelných zdrojů energie a systémů“, zakázka Evropské komise č. TREN/D1/42-2005/S07.56988; zpráva vypracovaná společností MVV Consulting z června 2007: „Vytápění a chlazení s využitím obnovitelných zdrojů energie: náklady vnitrostátních politik a administrativní překážky“. Ve věci dopadu cíle stanoveného pro biopaliva na cenu potravin uskutečnilo Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW) v roce 2007 studii nazvanou „Vliv obchodování s emisemi na konkurenceschopnost a technologická podpora ve prospěch dosažení Kjótských cílů“.

Prostředky použité k veřejnému zpřístupnění odborných stanovisek

Uskutečněné studie byly většinou publikovány nebo jsou k dispozici na webových stránkách Evropa, včetně projektu OPTRES, zakázka č. EIE/04/073/S07.38567 (www.optres.fhg.de). Zpráva PROGRESS z roku 2007 „Identifikace administrativních překážek a překážek způsobovaných rozvodnou soustavou, které brání výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů“ je k dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

Zpráva vypracovaná společností MVV Consulting „Vytápění a chlazení s využitím obnovitelných zdrojů: náklady vnitrostátních politik a administrativní překážky“ je k dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

• **Posouzení dopadů**

Při posouzení dopadů byly zkoumány související možnosti popsané dále:

- V jakých jednotkách by se měly cíle pro energie z obnovitelných zdrojů vyjadřovat? Posouzení dopadů porovnává možnost vyjadřovat cíle pomocí primární nebo konečné spotřeby energie a vyslovuje se ve prospěch druhého způsobu, neboť ten nečiní rozdíly mezi různými typy energie z obnovitelných zdrojů, zatímco při vyjádření pomocí primární energie má tepelná a jaderná energie větší váhu, v důsledku čehož by zvýšené využívání těchto zdrojů energie ještě ztížilo dosažení stanoveného podílu energie z obnovitelných zdrojů.
- Jakým způsobem se má 20% závazek rozdělit mezi členské státy? Byly posuzovány různé metody včetně modelování potenciálních zdrojů v jednotlivých členských státech s využitím paušálního zvyšování u všech států a úpravy výsledku podle HDP s cílem zabudovat aspekty spravedlivosti a soudržnosti. Výsledný závěr zní, že nejvhodnější je přístup využívající paušálního zvyšování upraveného podle HDP, jelikož představuje jednoduše vyjádřené, společné a spravedlivé zvýšení pro všechny členské státy. Je-li HDP použit jako váha, výsledek odráží bohatství jednotlivých členských států, a je-li zohledněn i raný pokrok při rozvoji obnovitelných zdrojů, odráží výsledek úlohu „prvních vlaštovek“, které vedly rozvoj energie z obnovitelných zdrojů v Evropě. Současně odráží i celkový strop pro stanovený podíl energie z obnovitelných zdrojů v roce 2020 v jednotlivých členských státech.
- Jak je možno zlepšit přeshraniční přenos energie z obnovitelných zdrojů (s využitím záruk původu) s cílem napomoci členským státům splnit přijaté závazky – včetně možnosti započítat energii z obnovitelných zdrojů spotřebovanou v jedné zemi ve prospěch závazku přijatého jinou zemí? Byly prozkoumány možnosti standardizace záruk původu již používaných v elektrárenském sektoru spolu s případným rozšířením mimo tento sektor a s různou úrovní převoditelnosti těchto záruk. Bylo konstatováno, že režim záruk původu by bylo možno podstatnou měrou zdokonalit a standardizovat a že jeho rozsah je možno rozšířit do oblastí velkokapacitního vytápění a chlazení.
- Jaké administrativní a tržní překážky rozvoje energie z obnovitelných zdrojů je možné odstranit? Byla prozkoumána řada pravidel pro plánování, administrativních postupů a případů selhání přenosu informací na trhu a byly navrženy požadavky nebo doporučení, jak je odstranit (např. vytvoření centrálních kontaktních míst („one-stop-shops“), opatření zaručující úměrnost poplatků, vzájemné uznávání osvědčení, zavedení pevných plánovacích termínů, rozsáhlejší šíření informací poskytovaných veřejnosti i odborné veřejnosti a zavedení minimálních úrovní spotřeby energie z obnovitelných zdrojů u nových staveb).

- Jaká kritéria a jaké monitorovací metody je možno použít při vytváření režimu udržitelnosti biopaliv? Byla zkoumána velká řada možností a padl návrh, že takový systém by měl zahrnovat minimální úroveň snížení emisí skleníkových plynů, kritéria biodiverzity a finanční výhody za využívání diverzifikovaných surovin jako například lignocelulózy při produkci biopaliv druhé generace. Vhodné bude ponechat ověřování v pravomoci členských států (při současné podpoře věnované mnohonárodním certifikačním systémům); režim sankcí za nesplnění stanovených kritérií by měl být na celém jednotném trhu jednotný a měl by zahrnovat odnětí daňových úlev a zákaz zahrnout předmětná biopaliva do splněných závazků a vnitrostátních cílů. A dále, skutečné „sledování“ biopaliv si vyžádá fyzické monitorování, aby bylo možno identifikovat biopaliva splňující kritéria udržitelnosti a přiřadit jim příslušné tržní zvýhodnění.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Navrhovaná směrnice stanoví zásady, na jejichž základě mají členské státy zajistit, že podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v EU dosáhne v roce 2020 nejméně 20%, a určuje celkové vnitrostátní cíle pro jednotlivé členské státy.

Do oblasti energie z obnovitelných zdrojů spadají tři sektory: elektřina, vytápění a chlazení a doprava. Podle celkového přístupu si každý členský stát ponechá právo rozhodnout o podílu těchto tří sektorů při dosahování svého vnitrostátního cíle. Navrhuje se však, aby každý členský stát dosáhl do roku 2020 nejméně 10% podílu energie z obnovitelných zdrojů (převážně biopaliv) v dopravním sektoru. Důvody jsou zde následující: (1) v dopravním sektoru dochází k nejrychlejšímu nárůstu emisí skleníkových plynů, (2) biopaliva snižují závislost na dovážené ropě v dopravním sektoru, která představuje jeden z nejzávažnějších problémů z hlediska bezpečnosti dodávek energií, se kterými se EU potýká, (3) výroba biopaliv je v současné době mnohem dražší než výroba ostatních forem energie z obnovitelných zdrojů, což by mohlo znamenat, že jejich rozvoj se neobejde bez specifických požadavků.

Zejména v souvislosti s biopalivy a jinými biokapalinami zavádí směrnice systém, který má zaručit ekologickou udržitelnost přijaté politiky a kromě jiného zajistit, že biopaliva započítávaná do plnění cílů skutečně dosáhnou minimální úrovně úspor emisí skleníkových plynů.

- **Právní základ**

Návrh bude předložen na základě ustanovení čl. 175 odst. 1 Smlouvy ve spojení s ustanoveními článku 95. Jakkoli je třeba preferovat jediný právní základ, je nutno uznat, že dvojitý právní základ je odůvodněný tam, kdy dané opatření obsahuje ustanovení opírající se o různé části Smlouvy. Oba uvedené právní základy vyžadují použití spoleurozhodovacího postupu.

Převážná část návrhu spadá pod ustanovení čl. 175 odst. 1 (životní prostředí). Uvedený článek opravňuje Společenství jednat s cílem uchovat, chránit a zlepšovat kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví a uvážlivým a racionálním způsobem využívat přírodní zdroje. Tyto záměry také tato směrnice sleduje.

Články 15, 16 a 17 návrhu nicméně ukládají členským státům povinnosti týkající se udržitelnosti biopaliv a jiných biokapalin. Samotná kritéria udržitelnosti zjevně směřují k ochraně životního prostředí, směrnice také současně zabraňuje členským státům přijmout určitá opatření v neprospěch obchodování s biopalivy nebo surovinami. Směrnice tedy směřuje k naprosté harmonizaci kritérií udržitelnosti biopaliv tak, aby žádná kritéria přijatá jednotlivými členskými státy jim nebránila ve vzájemném obchodu. Z pohledu tohoto prvku směrnice se vnitřní trh pokládá za primární cíl. Skutečnost, že ochrana životního prostředí představuje další významný cíl, toto posouzení neovlivňuje, protože čl. 95 odst. 3 Smlouvy o ES výslovně stanoví, že opatření směřující k dopracování vnitřního trhu musí obsahovat vysokou míru ochrany životního prostředí. Názorem Komise proto je, že harmonizované standardy udržitelnosti biopaliv spadají pod ustanovení článku 95 (vnitřní trh).

Všeobecně platí, že energie z obnovitelných zdrojů představuje blízkou náhradu za konvenční energii a je dodávána prostřednictvím totožné infrastruktury a stejných logistických systémů. Všechny členské státy již energii z obnovitelných zdrojů využívají a také již rozhodly o jejím dalším širším využívání. Návrh proto významně neovlivní volbu, kterou členské státy učiní ve prospěch jednotlivých zdrojů energie, ani celkovou strukturu jejich dodávek energie, a proto nespadá pod ustanovení čl. 175 odst. 2 Smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Cílů návrhu není možno v potřebné míře dosáhnout na úrovni členských států z následujících důvodů:

Ze zkušeností nabytých při podpoře energií z obnovitelných zdrojů v Evropské unii je zjevné, že skutečného pokroku mohlo být dosaženo teprve tehdy, když Evropská unie zřídila právní nástroje obsahující cíle, kterých má být dosaženo do stanoveného data. Platí to o směrnici 2001/77/ES o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie i o směrnici 2003/30/ES o podpoře užívání biopaliv. Neexistuje však žádný takový právní rámec na podporu pronikání energie z obnovitelných zdrojů do sektoru vytápění a chlazení. Rozvoj energie z obnovitelných zdrojů v tomto sektoru téměř stagnuje.

Evropská rada rozhodla, že Evropská unie musí kolektivně dosáhnout 20% podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie do roku 2020, a to z důvodů bezpečnosti dodávek a ochrany životního prostředí i kvůli konkurenceschopnosti předmětného sektoru, který v současné době zaujímá v řadě sektorů vedoucí postavení ve světě.

Kdyby byla iniciativa ponechána členským státům, dosažení daného cíle by bylo ohroženo a nebylo by možno realizovat spravedlivé rozdělení úsilí potřebného k dosažení celkového podílu 20%. A dále, úplné přenechání iniciativy členským státům by zanechalo investory v nejistotě, pokud jde o vytyčené cíle a o směry vedoucí k jejich dosažení.

Kromě uvedených cílů se směrnice zabývá prostředky podpory rozvoje energie z obnovitelných zdrojů, jakými jsou administrativní postupy, plánování, výstavba, informace a školení. V souvislosti s elektřinou z obnovitelných zdrojů se směrnice zabývá otázkami rozvodných soustav, například přístupem k soustavě, a zvyšuje úlohu záruk původu. Uvedená opatření vycházejí z ustanovení směrnice 2001/77/ES a 2002/91/ES o energetické náročnosti budov a představují společný postoj, který přináší výhody producentům energií z obnovitelných zdrojů a spotřebitelům v celém Společenství. Přístup Společenství k podpoře energie z obnovitelných zdrojů uvedenými způsoby je přiměřený, protože náročný charakter stanoveného cíle vyžaduje koordinovanou činnost zaměřenou na segmenty, ve kterých je možno dosáhnout maximálního pokroku.

Činnost Společenství v oblasti udržitelnosti biopaliv je odůvodněná, protože zamezí vzniku řady vnitrostátních režimů, které by mohly bránit obchodu uvnitř Společenství i navenek.

Podle návrhu si členské státy podrží široké pravomoci při svém úsilí rozvíjet sektor energie z obnovitelných zdrojů způsobem, který nejlépe vyhovuje jejich individuálním možnostem, včetně možnosti dosáhnout požadovaných cílů tím, že podpoří rozvoj energie z obnovitelných zdrojů v jiných členských státech.

Návrh proto splňuje zásadu subsidiarity.

- **Zásada proporcionality a volba nástrojů**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Celkového záměru by nebylo možno dosáhnout bez formulace celkového závazku vyjádřeného prostřednictvím právně závazných cílů. Vzhledem k tomu, že problémy týkající se energetické politiky ohrožují Společenství jako celek, příslušná opatření je třeba přijímat na téže úrovni.

Zvoleným nástrojem je směrnice, která má být prováděna členskými státy. Směrnice zde představuje odpovídající nástroj podpory zdrojů obnovitelné energie, protože jasně definuje cíle, kterých má být dosaženo, a přitom ponechává členským státům dostatek volnosti při provádění směrnice způsobem, který nejlépe vyhovuje jejich specifickým vnitrostátním podmínkám. Má širší dosah než rámcová směrnice v tom smyslu, že přesněji definuje cíle a podrobněji specifikuje přijímaná opatření.

Směrnice stanoví pro Evropskou unii celkový závazný cíl představující 20% podíl energie z obnovitelných zdrojů do roku 2020. Směrnice dále stanoví pro rok 2020 závazný minimální tržní podíl biopaliv rovný 10% pro všechny členské státy.

V ostatním mají členské státy volnou ruku při rozvoji sektoru energie z obnovitelných zdrojů způsobem, který nejlépe vyhovuje jejich vlastní situaci a možnostem, s tím, že společně dosáhnou stanoveného cíle 20%.

Míra stanovených omezení je tedy úměrná určenému záměru.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Zjednodušení**

Návrh představuje zjednodušení legislativy.

V současné době platí v oblasti energie z obnovitelných zdrojů dvě směrnice: pro elektřinu a pro biopaliva. Legislativa týkající se třetího sektoru – vytápění a chlazení – na evropské úrovni dosud chybí. Stanovení cíle pro rok 2020 a změny navrhované v sektoru energie z obnovitelných zdrojů nabízejí možnost připravit jednu komplexní směrnici vztahující se na všechny tři sektory energie z obnovitelných zdrojů. To umožní zavést neoddělitelná opatření v různých sektorech zaměřená na společné problémy (např. administrativní překážky).

Existence jediné směrnice a jednotných vnitrostátních akčních plánů povzbudí členské státy, aby uvažovaly o energetické politice ucelenějším způsobem a soustředily se na optimální zaměření vynaloženého úsilí.

Obě existující směrnice vyžadují podávání zpráv; ty budou nahrazeny jedinou zprávou podávanou podle navrhované směrnice.

- **Zrušení platných právních předpisů**

Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

- **Přezkum/revize/ustanovení o skončení platnosti**

Návrh zahrnuje několik ustanovení o přezkumu.

- **Přepracování**

Přepracování není součástí návrhu.

- **Srovnávací tabulka**

Po členských státech se požaduje, aby Komisi sdělily znění vnitrostátních prováděcích předpisů k dané směrnici a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

- **Evropský hospodářský prostor (EHP)**

Navrhovaná legislativa se týká Evropského hospodářského prostoru, a měla by tedy být na EHP rozšířena.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 a článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zvýšené užívání energie z obnovitelných zdrojů tvoří významnou součást balíčku opatření, která jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a ke splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu a dalších evropských a mezinárodních závazků týkajících se snížení emisí skleníkových plynů po roce 2012. Hraje také důležitou roli při podpoře bezpečnosti zásobování energií, technologického vývoje a při poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálního rozvoje, zejména ve venkovských oblastech.
- (2) Zejména zvýšené užívání biopaliv v dopravě je jedním z nejúčinnějších nástrojů, jak může Společenství snížit svou závislost na dovážené ropě – kde je problém bezpečnosti zásobování energií nejvíce akutní – a ovlivnit trh s pohonnými hmotami pro dopravu.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou⁵ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁶ stanovily definice pro různé druhy obnovitelné energie. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES⁷ stanovila obecné definice pro odvětví elektroenergetiky. V zájmu stability a jasnosti je vhodné užívat v této směrnici stejné definice.
- (4) Plán pro obnovitelné zdroje energie⁸ prokázal, že vhodnými a dosažitelnými cíli je cíl 20% podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíl 10 % obnovitelné energie v dopravě a že rámec, který zahrnuje povinné cíle, by měl podnikatelskému prostředí poskytnout dlouhodobou stabilitu, kterou potřebuje k racionálnímu investičnímu rozhodování v odvětví obnovitelné energie.
- (5) Zasedání Evropské rady v Bruselu v březnu 2007 znovu potvrdilo závazek Společenství rozvíjet obnovitelné energie po roce 2010 v celém Společenství. Schválilo povinný cíl 20% podílu obnovitelné energie na celkové spotřebě energie ve Společenství do roku 2020 a povinný minimální cíl, jenž má být dosažen všemi členskými státy, 10% podílu biopaliv na celkové spotřebě benzínu a nafty v dopravě, přičemž tento cíl má být zaveden nákladově efektivním způsobem. Uvedlo, že závazná povaha tohoto cíle je podmíněna udržitelností výroby, dostupností biopaliv druhé generace na trhu a odpovídající změnou směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS⁹, aby umožňovala patřičnou míru přimíchávání.
- (6) Hlavním účelem závazných cílů je poskytnout jistotu investorům. Není proto vhodné, aby se odkládalo rozhodnutí o tom, zda cíl je závazný, do doby, než se bude konat další zasedání. V prohlášení k zápisu Rady ze dne 15. února 2007 proto Komise uvedla, že se nedomnívala, že závazná povaha cíle by měla být odložena do doby, než budou biopaliva druhé generace dostupná na trhu.
- (7) Evropský parlament ve svém usnesení o pracovním plánu pro obnovitelné zdroje energie v Evropě vyzval Komisi, aby předložila do konce roku 2007 návrh právního rámce pro obnovitelnou energii s odkazem na význam stanovení cílů, pokud jde o podíly energie z obnovitelných zdrojů na úrovni Společenství a členských států.
- (8) Vzhledem k postojům Komise, Rady a Evropského parlamentu je vhodné stanovit povinné cíle celkového 20% podílu obnovitelné energie a 10% podílu obnovitelné energie v dopravě na spotřebě Evropské unie do roku 2020.

⁵ Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 33. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/108/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 414).

⁶ Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 42.

⁷ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁸ KOM(2006) 848.

⁹ Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (9) Výchozí pozice členských států, možnosti obnovitelné energie a skladby zdrojů energie se liší. Je proto nezbytné převést celkový 20% cíl na jednotlivé cíle pro každý členský stát se spravedlivým a náležitým rozdělením, které zohledňuje odlišné výchozí pozice jednotlivých členských států a jejich možnosti, včetně stávajícího podílu obnovitelných energií a skladby zdrojů energie. Je vhodné tak učinit sdílením části požadovaného celkového zvýšení užívání energie z obnovitelných zdrojů mezi členskými státy na základě rovného zvýšení podílu každého státu váženého hrubým domácím produktem, jenž odráží vnitrostátní výchozí pozice, a vyjádřením cílů pomocí konečné spotřeby energie.
- (10) Naopak cíl 10% podílu obnovitelné energie v dopravě je vhodné stanovit pro každý členský stát na stejné úrovni, aby se zajistila shoda se specifikacemi a dostupností pohonných hmot. Jelikož se s pohonnými hmotami snadno obchoduje, členské státy, které jsou slabě vybaveny příslušnými zdroji, snadno získají obnovitelné pohonné hmoty odjinud. Ačkoli by bylo pro Společenství technicky možné splnit cíl v oblasti biopaliv pouze z domácí produkce, je vhodné i žádoucí, aby se cíl splnil prostřednictvím kombinace domácí produkce a dovozů. Za tímto účelem by měla Komise sledovat zásobování trhu Společenství s biopalivy a v případě potřeby navrhnout příslušná opatření k dosažení vyrovnaného přístupu mezi domácí výrobou a dovozy s ohledem na rozvoj mnohostranných a dvoustranných obchodních jednání, jakož i otázky životního prostředí, nákladů a bezpečnosti energie a jiné záležitosti.
- (11) Aby se zajistilo dosažení celkových cílů, měly by členské státy pracovat na indikativním směru zaměřeném na dosažení svých cílů a vypracovat vnitrostátní akční plán, včetně odvětvových cílů, a uvědomit si, že existují různá užití biomasy, a proto je zapotřebí mobilizovat její nové zdroje.
- (12) Aby bylo možno získat přínosy technologického pokroku a úspory z rozsahu, měl by indikativní směr zohlednit možnost rychlejšího růstu užívání energie z obnovitelných zdrojů v dalších letech. Tímto způsobem by se mohla věnovat zvýšená pozornost odvětvím, která nepřiměřeně trpí neexistencí technologického pokroku a úspor z rozsahu, a proto se málo rozvíjejí, nicméně která by v budoucnu mohla významně přispět k dosažení cílů pro rok 2020.
- (13) Výchozím momentem této cesty by měl být rok 2005, protože je posledním rokem, pro nějž jsou k dispozici spolehlivé údaje o vnitrostátních podílech obnovitelné energie.
- (14) Je třeba stanovit jednoznačná pravidla pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů.
- (15) Při výpočtu přínosu vodní energie by se měly následky klimatických změn vyrovnat použitím normalizačního pravidla.
- (16) Tepelná čerpadla, která využívají geotermální zdroje z půdy nebo vody, a tepelná čerpadla, která využívají teplo okolního prostředí ze vzduchu, aby převedla tepelnou energii na užitečnou teplotní úroveň, potřebují k fungování elektřinu. Tepelná čerpadla, která využívají teplo okolního prostředí ze vzduchu, často užívají značné množství konvenční energie. Proto by se měla pro účely měření souladu s cíli stanovenými touto směrnicí zohlednit pouze užitečná tepelná energie z tepelných čerpadel, která využívají teplo okolního prostředí ze vzduchu a splňují minimální

požadavky na koeficient výkonnosti stanovený rozhodnutím Komise 2007/742/ES¹⁰ v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky¹¹.

- (17) Energeticky pasivní systémy využívají projektování budov k zužitkování energie. Považuje se to za úsporu energie. Aby se tedy vyloučil dvojnásobný výpočet, energie zužitkovaná tímto způsobem by neměla být pro účely této směrnice brána v úvahu.
- (18) Dováženou elektřinu, vyráběnou z obnovitelných zdrojů energie mimo Společenství, lze započítat do cíle členských států. Aby se nicméně zabránilo čistému nárůstu emisí skleníkových plynů jako následku pozměněného užívání stávajících obnovitelných zdrojů a jejich úplné nebo částečné náhrady konvenčními zdroji energie, měla by se započítat pouze elektřina vyráběná v zařízeních na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která jsou v provozu po vstupu této směrnice v platnost. Aby se zajistilo, že tyto dovozy lze sledovat a započítat důvěryhodným způsobem, je vhodné je umístit do systému záruk původu. Budou zvaženy dohody se třetími zeměmi týkající se organizace tohoto obchodu s elektřinou z obnovitelných zdrojů energie.
- (19) Za účelem vytvoření příležitostí ke snižování nákladů na dosažení cílů stanovených touto směrnicí je vhodné usnadnit v členských státech spotřebu energie vyrobené z obnovitelných zdrojů v jiných členských státech a zároveň umožnit členským státům počítat elektřinu, vytápění a chlazení spotřebované v jiných členských státech do svých vlastních vnitrostátních cílů. Měla by se z tohoto důvodu přijmout harmonizovaná pravidla pro koncepci a převod záruk původu v těchto odvětvích.
- (20) Povinné vydávání záruk původu na žádost u vytápění a chlazení vyrobeného ze zdrojů obnovitelné energie by se mělo omezit na zařízení s kapacitou alespoň 5 MWh, aby se zabránilo zbytečně vysokým správním zátěžím, které by vznikly, pokud by menší zařízení, včetně zařízení v domácnostech, byla zahrnuta.
- (21) Členské státy by měly smět zřídít systémy předběžného schválení k převodu záruk původu jinému členskému státu a od něj, pokud tak potřebují učinit, aby zajistily bezpečné a vyrovnané dodávky energie k dosažení cílů v oblasti životního prostředí, které spadají do jejich režimu podpory, nebo ke splnění cílů stanovených touto směrnicí. Takové systémy by měly být omezeny na nezbytnou a přiměřenou míru a neměly by představovat způsob svévolné diskriminace.
- (22) Poté, co bude systém harmonizovaných záruk původu otestován, měla by Komise přezkoumat, zda je zapotřebí dalších změn.
- (23) Aby se zabránilo překrývání s režimy podpory poskytnutými stávajícím zařízením a vyloučilo nadměrné vyrovnání výrobcům energie z obnovitelných zdrojů, pouze záruky původu vydané zařízením uvedeným do provozu po vstupu této směrnice v platnost, nebo výroba v důsledku zvýšení kapacity pro energii z obnovitelných zdrojů daného zařízení po uvedeném datu by měly být mezi členskými státy převeditelné.

¹⁰ Úř. věst. L 301, 20.11.2007, s. 14.

¹¹ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

- (24) Ukázalo se, že absence transparentních pravidel a koordinace mezi jednotlivými schvalujícími orgány zabraňuje využívání obnovitelné energie. Proto, až budou vnitrostátní, regionální a místní orgány provádět přezkum svých administrativních postupů pro udělování povolení k výstavbě a provozování zařízení produkujících elektřinu, vytápění a chlazení anebo pohonné hmoty z obnovitelných zdrojů energie, měly by zohlednit specifickou strukturu odvětví obnovitelné energie. Pro zařízení využívající energii z obnovitelných zdrojů by měly být formulovány administrativní schvalovací postupy s jasně stanovenými lhůtami. Pravidla a pokyny pro plánování by měly být upraveny tak, aby zohlednily účinnost zařízení pro vytápění a chlazení a elektřinu z obnovitelných zdrojů z hlediska ceny a životního prostředí.
- (25) Vnitrostátní technické specifikace a další požadavky v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů¹² zahrnující například úroveň kvality, testovací metody anebo podmínky využití, by neměly vytvářet překážky obchodu se zařízeními a systémy obnovitelné energie. Proto by režimy podpory obnovitelných zdrojů energie neměly stanovit vnitrostátní technické specifikace, které by byly odlišné od evropských norem anebo vyžadovaly, aby podporované zařízení a systémy musely být schvalovány anebo testovány na zvláštním místě anebo zvláštním orgánem.
- (26) Na vnitrostátní a regionální úrovni vedla pravidla a povinnosti týkající se minimálních požadavků pro využití obnovitelné energie v nových a renovovaných budovách k významnému nárůstu ve využívání obnovitelné energie. Tato opatření by měla být stimulována v širším evropském kontextu a zároveň by měla podporovat z hlediska energie účinnější aplikace využívající obnovitelnou energii ve stavebních předpisech a nařízeních.
- (27) Je potřeba odstranit nedostatky v informovanosti a vzdělávání, zejména v odvětví vytápění a chlazení, s cílem podpořit využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (28) Je zapotřebí koordinovaný přístup k dalšímu rozvoji vzdělávání a příslušné osvědčení by mělo být dostupné i osobám instalujícím zařízení pro obnovitelnou energii menšího rozsahu, s cílem vyhnout se narušení trhu a zajistit produkty a služby vysoké kvality pro spotřebitele. Vnitrostátní systémy osvědčení by měly být vzájemně uznávány členskými státy a měly by být proto založeny na minimálních harmonizovaných zásadách zohledňujících evropské technologické normy a stávající vzdělávací a kvalifikační systémy pro osoby instalující zařízení pro obnovitelnou energii. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací¹³ se nadále použije na záležitosti, které nejsou zahrnuty v této směrnici, jako například uznávání odborných kvalifikací osob zajišťujících instalaci, které nezískaly osvědčení v některém z členských států.

¹² Úř. věst. L 204, 21.7.1998.

¹³ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (29) Ač směrnice 2005/36/ES stanoví požadavky na vzájemné uznávání odborných kvalifikací, včetně architektů, je nadále zapotřebí zajistit, aby architekti a projektanti vzali ve svých plánech a projektech řádně v úvahu užívání energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly poskytnout jasné pokyny. Tímto opatřením nejsou dotčena ustanovení směrnice 2005/36/ES, a to zejména článků 46 a 49 uvedené směrnice.
- (30) Náklady na připojení nových výrobců elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do distribuční soustavy by měly být objektivní, průhledné a nediskriminační a měl by se pečlivě zohlednit prospěch, který přináší distribuční soustavě usazená výrobní zařízení.
- (31) Za určitých okolností není možné zajistit úplný přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla dotčena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Za těchto okolností lze tedy poskytnout daným výrobcům finanční vyrovnání.
- (32) Směrnice 2001/77/ES stanovila rámec pro integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do distribuční soustavy elektřiny. Mezi členskými státy však existují významné odlišnosti ve stupni doposud dosažené integrace. Z tohoto důvodu je třeba posílit rámec a přezkoumávat pravidelně jeho použití na vnitrostátní úrovni.
- (33) Vzájemné propojení mezi zeměmi ulehčuje integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Kromě vyrovnání může propojení snížit vyrovnávací náklady, podpořit opravdovou hospodářskou soutěž přinášející nižší ceny a stimulovat rozvoj sítí. Sdílení a optimální užití přenosové kapacity by mohlo pomoci vyloučit nadměrné stavby nových infrastruktur.
- (34) Výroba biopaliv by měla být z hlediska životního prostředí udržitelná. Biopaliva užitá k dosažení souladu s cíli stanovenými v této směrnici a biopaliva, na která se vztahují vnitrostátní režimy podpory, by měla splňovat kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí.
- (35) Zavedení kritérií udržitelnosti z hlediska životního prostředí nedosáhne svého cíle, pokud povede k tomu, že produkty, které nesplní kritéria a jinak by byly použity jako biopaliva, se místo toho jako biokapaliny použijí pro výrobu tepla nebo elektřiny. Z tohoto důvodu by se udržitelnost z hlediska životního prostředí měla použít i na biokapaliny obecně.
- (36) Zasedání Evropské rady v Bruselu v březnu 2007 vyzvalo Komisi, aby navrhla komplexní směrnici o užívání všech obnovitelných zdrojů energie, která by mohla obsahovat kritéria a ustanovení k zajištění udržitelného poskytování a užívání bioenergie. Tato kritéria by měla tvořit soudržnou část širšího režimu vztahujícího se také na biokapaliny, a ne pouze na biopaliva. Tato kritéria udržitelnosti by proto měla být zahrnuta do této směrnice. S cílem vyloučit dodatečné náklady podnikům a nesoudržnost z hlediska životního prostředí, která by byla spjata s nejednotným přístupem, je zásadní, aby kritéria udržitelnosti s ohledem na biopaliva byla sladěna mezi touto směrnicí a směrnicí 98/70/ES. Komise by v roce 2010 měla navíc přezkoumat, zda by měly být zařazeny další způsoby použití biomasy.

- (37) Je-li pozemek s velkou zásobou uhlíku v půdě nebo vegetaci přeměněn na pozemek pro pěstování surovin pro biopaliva a jiné biokapaliny, část uloženého uhlíku zpravidla unikne do atmosféry, což vede k vytvoření oxidu uhličitého. Negativní dopad skleníkových plynů pocházející z tohoto procesu může zrušit pozitivní dopad biopaliv nebo biokapalin na skleníkové plyny, v některých případech v rozsáhlé míře. Úplné účinky uhlíku v této přeměně by se proto měly zohlednit při výpočtu úspor skleníkových plynů jednotlivých biopaliv a jiných biokapalin. To je nezbytné, aby se zajistilo, že výpočet úspor skleníkových plynů zohlední všechny účinky uhlíku, pokud jde o užívání biopaliv a jiných biokapalin.
- (38) Aby se zabránilo zbytečnému zatěžujícímu výzkumu ze strany hospodářských subjektů a přeměně pozemků s velkými zásobami uhlíku, které by se zpětně ukázaly jako nevhodné pro pěstování surovin na biopaliva a jiné biokapaliny, neměly by se druhy pozemků, jejichž ztráta zásob uhlíku po přeměně by nemohla být v rozumné době s ohledem na řešení klimatických změn nahrazena úsporami skleníkových plynů z výroby biopaliv a jiných biokapalin, přeměnit na pozemky pro výrobu biopaliv a jiných biokapalin. Soupis světových zásob uhlíku vede k závěru, že do této kategorie by měly být zařazeny mokřady a souvisle zalesněné plochy.
- (39) Pobídky pro biopaliva a jiné biokapaliny stanovené v této směrnici a celosvětový růst poptávky po biopalivech a jiných biokapalinách by neměly mít za následek podporu ničení biologické rozmanitosti pozemků. Tyto vyčerpitelné zdroje, uznané různými mezinárodními nástroji za hodnotu pro veškeré lidstvo, by měly být zachovány. Spotřebitelé ve Společenství by navíc spatřovali jako nepřijatelné, že by jejich zvýšené užívání biopaliv a jiných biokapalin mohlo mít ničivý účinek na biologickou rozmanitost pozemků. Z těchto důvodů je nezbytné stanovit kritéria zajišťující, že se pobídky vztahují pouze na biopaliva a jiné biokapaliny, které zaručeně nepocházejí z biologicky rozmanitého pozemku. Vybraná kritéria označí les za biologicky rozmanitý, pokud není narušen významnou lidskou činností (podle definice použité Organizací OSN pro výživu a zemědělství, Evropskou hospodářskou komisí OSN a ministerskou konferencí o ochraně lesů v Evropě¹⁴), nebo který je chráněn vnitrostátními předpisy pro účely ochrany přírody. Pokud jde o biologicky velmi rozmanitou povahu některých travinných porostů, je také vhodné, aby se na biopaliva vyrobená ze surovin pocházejících z těchto pozemků nevztahovaly pobídky stanovené touto směrnicí. Komise by měla stanovit vhodná kritéria a/nebo zeměpisné oblasti pro definici biologicky velmi rozmanitých travinných porostů v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými poznatky a příslušnými mezinárodními normami.
- (40) Pokud jsou biopaliva a jiné biokapaliny vyrobeny ze surovin vyrobených v EU, měly by také splňovat požadavky EU na zemědělství z hlediska životního prostředí. Používat tato kritéria na dovozy ze třetích zemí je administrativně a technicky neproveditelné.

¹⁴ Hodnocení temperátních a boreálních lesních zdrojů (2000); Ministerská konference o ochraně lesů v Evropě (2003).

- (41) Kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí budou účinná pouze tehdy, jestliže povedou ke změnám v chování účastníků trhu. Účastníci trhu změní své chování, pokud biopaliva a jiné biokapaliny splňující kritéria ospravedlní cenovou přírážku v porovnání s těmi, které je nesplňují. Podle metody hmotnostní bilance ověřování souladu, existuje fyzické spojení mezi výrobou biopaliv a jiných biokapalin splňujících kritéria a spotřebou biopaliv a jiných biokapalin ve Společenství, které poskytuje vhodné vyvážení mezi nabídkou a poptávkou a zajišťuje cenovou přírážku, která je větší než v systémech, kde takové spojení neexistuje. Proto by se k ověření souladu měl použít systém hmotnostní bilance, aby se zajistilo, že biopaliva a další biokapaliny splňující kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí mohou být prodána za vyšší cenu, přičemž se uchová integrita systému a zároveň vyloučí ukládání nerozumných zátěží na odvětví. Další ověřovací metody by měly být nicméně přezkoumány.
- (42) Je v zájmu Společenství podporovat uzavírání vícestranných a dvoustranných dohod a vznik dobrovolných mezinárodních anebo vnitrostátních režimů stanovujících normy pro výrobu udržitelných biopaliv a jiných biokapalin a osvědčujících, že výroba biopaliv a jiných biokapalin tyto normy splňuje. Z tohoto důvodu je třeba zavést ustanovení s cílem rozhodnout, že takovéto dohody anebo režimy poskytují spolehlivé důkazy a údaje, pokud splňují příslušné normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly.
- (43) Je nezbytné stanovit jasná pravidla pro výpočet emisí skleníkových plynů z biopaliv a jiných biokapalin a jejich srovnatelných fosilních paliv.
- (44) Při výpočtu emisí skleníkových plynů z výroby a užívání paliv by měly být započítány i druhotné produkty. Pro účely analýzy politiky je vhodná substituční metoda. Pro regulační účely týkající se jednotlivých hospodářských subjektů a jednotlivých dodávek pohonných hmot substituční metoda vhodná není. V těchto případech je nejvhodnější metodou metoda přidělování energie, protože je snadno použitelná, předvídatelná v čase, minimalizující kontraproduktivní stimuly a poskytující výsledky, které jsou obecně srovnatelné s řadou výsledků dosažených substituční metodou. Pro účely analýzy politiky by Komise rovněž měla v rámci své vykazovací činnosti poskytnout výsledky dosažené za použití substituční metody.
- (45) S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži by měl být stanoven seznam standardních hodnot pro běžné způsoby výroby biopaliv. U biopaliv a jiných biokapalin by vždy mělo být možno zjistit stupeň úspory skleníkových plynů stanovený tímto seznamem. Pokud se standardní hodnota úspor skleníkových plynů u způsobu výroby nachází pod požadovanou minimální úroveň úspor skleníkových plynů, mělo by se vyžadovat, aby výrobci usilující o prokázání jejich souladu s touto minimální úrovní dokázali, že skutečné emise z jejich výrobního procesu jsou nižší než ty, které byly použity při výpočtu standardních hodnot.
- (46) S cílem vyhnout se podpoře pěstování surovin pro biopaliva a jiné biokapaliny tam, kde by to vedlo k vysokým emisím skleníkových plynů, by mělo být užití standardních hodnot pro pěstování omezeno na oblasti, kde by takový účinek mohl být spolehlivě vyloučen.

- (47) Požadavky na udržitelné režimy pro energetické užití biomasy jiné než biokapaliny a biopaliva by měly být analyzovány Komisí do roku 2010 s ohledem na potřebu, aby zdroje biomasy byly řízeny udržitelným způsobem.
- (48) S cílem umožnit dosažení cíle 10% podílu biopaliv je nezbytné umístit na trh směsi s vyššími přídatky bionafty v motorové naftě, než stanoví norma EN590/2004.
- (49) Za účelem zajištění, aby se biopaliva, která diverzifikují řadu používaných vstupních surovin, stala životaschopná z obchodního hlediska, měla by být tato biopaliva zvláště ošetřena v rámci vnitrostátních závazků v oblasti biopaliv.
- (50) Je potřeba pravidelné vykazování s cílem zajistit pokračující zacílení na pokrok v rozvoji obnovitelné energie na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství.
- (51) Podpůrná opatření přijatá podle této směrnice, která představují státní podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy, musí být oznámena Komisi, která je musí podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy schválit před jejich prováděním. Informace poskytnuté Komisi na základě této směrnice nenahrazují oznamovací povinnost členských států podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (52) Členské státy by měly při vytváření svých režimů podpory stimulovat využívání biopaliv, která přinášejí doplňkové výhody – např. výhody spojené s rozmanitostí, které přinášejí biopaliva vyrobená z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulóзовých vláknovin a lignocelulóзовých vláknovin –, tím, že zohlední rozdílné náklady výroby energie z tradičních biopaliv na jedné straně a těch biopaliv, která přinášejí dodatečné výhody, na straně druhé. Členské státy by mohly podpořit investice do rozvoje technologií obnovitelné energie, které potřebují určitou dobu, než se stanou konkurenceschopnými.
- (53) Vzhledem k tomu, že prvotním účelem opatření stanovených články 15 až 17 této směrnice je zajistit řádné fungování vnitřního trhu tím, že harmonizují podmínky udržitelnosti, které biopaliva a jiné biokapaliny musí za určitými účely splňovat, a tak usnadňují obchod mezi členskými státy s biopalivy a jinými biokapalinami, které tyto podmínky splňují, vycházejí daná opatření z článku 95 Smlouvy. Vzhledem k tomu, že prvotním účelem všech ostatních opatření stanovených touto směrnicí je ochrana životního prostředí, vycházejí daná opatření z čl. 175 odst. 1 Smlouvy.
- (54) Opatření nezbytná pro provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹⁵.
- (55) Komisi by měla být svěřena zejména pravomoc přizpůsobit metodické zásady a hodnoty nezbytné pro posouzení toho, zda byla splněna kritéria udržitelnosti životního prostředí ve vztahu k biopalivům a jiným biokapalinám, a přizpůsobit energetický obsah pohonných hmot technologickému a vědeckému pokroku. Jelikož tato opatření mají obecnou působnost a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky směrnice, a to přizpůsobit metodické zásady a hodnoty, měla by být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

¹⁵ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (56) Uvedená ustanovení směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES, která se překrývají s ustanoveními této směrnice, by se měla zrušit v poslední okamžik, pokud jde o jejich provedení do vnitrostátního práva. Ustanovení zabývající se cíli a vykazováním za rok 2010 by měla zůstat v platnosti do konce roku 2011. Je proto nezbytné změnit odpovídajícím způsobem směrnici 2001/77/ES a směrnici 2003/30/ES.
- (57) Protože obecných cílů dosažení 20% podílu obnovitelné energie na celkové spotřebě energie Společenství a 10% podílu biopaliv na spotřebě benzínu a nafty v dopravě v každém členském státě do roku 2020 nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států a protože, z důvodu rozsahu opatření, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, stanovenou v uvedeném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1 **Oblast působnosti**

Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví povinné cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. Směrnice stanoví pravidla týkající se záruk původu, správních postupů a připojení elektrické soustavy s ohledem na energii z obnovitelných zdrojů. Stanoví kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí pro biopaliva a jiné biokapaliny.

Článek 2 **Definice**

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici 2003/54/ES.

Rovněž se použijí tyto definice:

- (a) „*obnovitelnými zdroji energie*“ se rozumí obnovitelné nefosilní zdroje energie: energie větrná, solární, geotermální, energie vln, energie přílivová, vodní, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z plynů čističek odpadových vod a z bioplynů;
- (b) „*biomasou*“ se rozumí výsledek biologického rozkladu produktů, odpadů a zbytků ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), z lesnictví a s nimi příbuzných průmyslových oborů, jakož i výsledek biologického rozkladu průmyslových a městských odpadů;
- (c) „*konečnou spotřebou energie*“ se rozumí energetické komodity dodané k energetickým účelům pro zpracovatelský průmysl, dopravu, domácnosti, služby, zemědělství, lesnictví a rybolov, včetně spotřeby elektřiny a tepla energetickým odvětvím na výrobu elektřiny a tepla a včetně ztrát elektřiny a tepla v distribuci.

- (d) „*dálkovým vytápěním nebo chlazením*“ se rozumí distribuce tepelné energie ve formě páry, teplé vody nebo chlazených kapalin z ústředního zdroje výroby prostřednictvím sítě do několika budov k užívání v prostoru nebo procesu vytápění nebo chlazení;
- (e) „*biokapalinami*“ se rozumí kapalná pohonná hmota pro energetické účely vyráběná z biomasy;
- (f) „*biopalivem*“ se rozumí kapalná nebo plynná pohonná hmota pro dopravu vyráběná z biomasy;
- (g) „*zárukou původu*“ se rozumí elektronický dokument, jehož úkolem je poskytovat důkaz o tom, že dané množství energie bylo vyrobeno z obnovitelných zdrojů;
- (h) „*režimem podpory*“ se rozumí režim pocházející z tržní intervence členského státu, která pomáhá energii z obnovitelných zdrojů nalézt trh snížením nákladů na výrobu této energie, zvýšením ceny, za kterou ji lze prodat, nebo zvýšením objemu takto prodané energie prostřednictvím závazku k obnovitelné energii nebo jinak;
- (i) „*závazkem k obnovitelné energii*“ se rozumí vnitrostátní režim podpory, který požaduje po výrobcích energie, aby zahrnuli určitý poměr energie z obnovitelných zdrojů do své výroby, po dodavatelích energie, aby zahrnuli určitý poměr energie z obnovitelných zdrojů do své dodávky, nebo po spotřebitelích energie, aby zahrnuli určitý poměr energie z obnovitelných zdrojů do své spotřeby.

Článek 3

Cíle pro užívání energie z obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v roce 2020 se rovnal alespoň jeho celkový cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů v uvedeném roce, jak stanoví třetí sloupec tabulky v části A přílohy I.
2. Členské státy zavedou příslušná opatření s cílem zajistit, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů rovnal podílu uvedenému v indikativním směru stanoveném v části B přílohy I nebo ho překračoval.
3. Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě v roce 2020 byl alespoň 10% konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě.

Při výpočtu celkové energie spotřebované v dopravě se pro účely prvního pododstavce nezohledňují jiné ropné produkty než benzin a motorová nafta.

Článek 4 **Vnitrostátní akční plány**

1. Každý členský stát přijme vnitrostátní akční plán.

Vnitrostátní akční plán stanoví cíle členských států pro podíly energie z obnovitelných zdrojů v dopravě, při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení v roce 2020 a vhodná opatření, která je třeba přijmout k dosažení těchto cílů, včetně vnitrostátních politik pro rozvoj stávajících zdrojů biomasy a mobilizaci nových zdrojů biomasy pro různá využití, a opatření, která je třeba přijmout ke splnění požadavků článků 12 až 17.

2. Členské státy oznámí Komisi své vnitrostátní akční plány nejpozději do 31. března 2010.
3. Členský stát, jehož podíl energie z obnovitelných zdrojů klesl v bezprostředně předcházejícím dvouletém období pod hranici indikativního směru uvedeného v části B přílohy I, předloží Komisi nejpozději do 30. června následujícího roku nový vnitrostátní akční plán a stanoví v něm příslušná opatření, jimiž zajistí, že se v budoucnu podíl energie z obnovitelných zdrojů bude rovnat indikativnímu směru stanovenému v části B přílohy I nebo ho překročí.

Článek 5 **Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů**

1. Konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v každém členském státě se vypočte jako součet:
 - (a) konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie;
 - (b) konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení; a
 - (c) konečné energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v dopravě.

Plyn, elektřina a vodík z obnovitelných zdrojů energie se zohlední při výpočtu podílu na konečné spotřebě energie z obnovitelných zdrojů pouze jednou v rámci odst. 1 písm. a), odst. 1 písm. b) nebo odst. 1 písm. c).

Biopaliva a jiné biokapaliny, které nesplňují kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí v článku 15, se nezohlední.

2. Členské státy mohou Komisi požádat, aby se pro účely odstavce 1 zohlednila stavba zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů s velmi dlouhým časovým rámcem na jejich území za těchto podmínek:
 - (a) stavba zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů musí začít do roku 2016;
 - (b) zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů musí mít výrobní kapacitu 5000 MW nebo vyšší;

- (c) zařízení nesmí být v provozu před rokem 2020;
- (d) zařízení musí být uvedeno do provozu do roku 2022.

Komise rozhodne, jaké úpravy je třeba provést v podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu na rok 2020, přičemž vezme v úvahu pokročilost stavu stavby, částku finanční podpory poskytnuté zařízení a množství obnovitelné energie, kterou má zařízení vyrobit v průměrném roce, jakmile bude dokončeno.

V souladu s postupem stanoveným v čl. 21 odst. 2 vypracuje Komise nejpozději do 31. prosince 2012 prováděcí pravidla pro toto ustanovení.

3. Pokud se členský stát domnívá, že je následkem vyšší moci nemožné splnit podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v roce 2020 stanovený ve třetím sloupci tabulky v příloze I, informuje o tom co nejdříve Komisi. Komise přijme rozhodnutí týkající se průkaznosti vyšší moci; v kladném případě rozhodne o úpravě konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu na rok 2020.
4. Pro účely odst. 1 písm. a) se konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vypočte jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů energie, kromě výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly, upravené v souladu s článkem 10.

V hybridních zařízeních užívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů energie. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Elektřina vyrobená z vodní energie se zohlední v souladu s normalizačním pravidlem v příloze II.

5. Pro účely odst. 1 písm. b) se konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení vypočte jako spotřeba energie z obnovitelných zdrojů dodané pro účely vytápění a chlazení pro zpracovatelský průmysl, dopravu, domácnosti, služby, zemědělství, lesnictví a rybolov, včetně spotřeby z dálkového vytápění nebo chlazení obnovitelného původu, upravená v souladu s článkem 10.

Pro účely odst. 1 písm. b) se zohlední tepelná energie vyrobená tepelnými čerpadly, která využívají geotermální energii z půdy nebo vody. Tepelná energie vyrobená tepelnými čerpadly, která využívají teplo okolního prostředí ze vzduchu, se zohlední pro účely odst. 1 písm. b) za předpokladu, že energetická účinnost těchto tepelných čerpadel splňuje minimální požadavky ekoznačky stanovené nařízením (ES) č. 1980/2000, zejména požadavek minimálního koeficientu výkonnosti stanoveného v rozhodnutí 2007/742/ES a přezkoumaného v souladu s uvedeným nařízením.

Tepelná energie produkovaná energeticky pasivními systémy, v rámci nichž se nižší spotřeby energie dosáhne pasivně prostřednictvím projektování budov nebo teplem produkovaným z energie z neobnovitelných zdrojů, se pro účely odst. 1 písm. b) nezohledňuje.

6. Za energetický obsah pohonných hmot uvedených v příloze III se považuje energetický obsah stanovený v uvedené příloze. Přílohu III lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku. Uvedené opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 21 odst. 3.
7. Podíl energie z obnovitelných zdrojů energie se vypočte tak, že se konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů vydělí konečnou spotřebou energie ze všech zdrojů energie a vyjádří jako procentní podíl.
8. Při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů se použijí metodika a definice nařízení (ES) č. XXXX/XX o energetické statistice¹⁶.
9. Elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie ve třetích zemích se zohlední pro účely měření souladu s požadavky této směrnice týkajícími se vnitrostátních cílů pouze, jestliže:
 - (a) je spotřebována ve Společenství;
 - (b) ji vyrobilo zařízení, které bylo uvedeno do provozu po dni vstupu této směrnice v platnost; a
 - (c) je pro ni vydána záruka původu, která tvoří součást systému záruk původu, který je rovnocenný systému stanovenému v této směrnici.

Článek 6

Záruky původu elektřiny, vytápění a chlazení, vyrobených z obnovitelných zdrojů energie

1. Členské státy zajistí, aby původ elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie a vytápění a chlazení vyrobených z obnovitelných zdrojů energie v elektrárnách s kapacitou nejméně 5 MWh mohl být zajištěn ve smyslu této směrnice.

Za tímto účelem členské státy zajistí, aby na základě žádosti výrobce obnovitelné energie byla vydána záruka původu. Záruka původu se bude vztahovat na běžný objem 1MWh. Pro každou MWh vyrobené energie bude možno vydat jen jednu záruku původu.

2. Záruky původu se vydávají, převádějí a ruší elektronickou cestou. Jsou přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu.

V záruce původu je uvedeno alespoň:

- (a) zdroj energie, ze kterého byla energie vyrobena, a datum zahájení a ukončení její výroby;
- (b) zda se záruka původu vztahuje na
 - (i) elektřinu; nebo

¹⁶ [nařízení o energetické statistice].

- (ii) vytápění a/nebo chlazení;
 - (c) základní údaje, umístění, typ a kapacitu zařízení, ve kterém byla energie vyrobena, a datum, kdy zařízení zahájilo provoz;
 - (d) jedinečné identifikační číslo, datum a zemi jejího vydání;
 - (e) částku a druh všech investičních podpor, které byly zařízení uděleny.
3. Členské státy uznají záruky původu vydané jinými členskými státy v souladu s touto směrnicí. Jakékoli zamítnutí členského státu uznat záruku původu musí být založeno na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích. V případě zamítnutí uznání záruky původu může Komise přijmout rozhodnutí vyžadující, aby daný členský stát záruku uznal.
4. Členské státy zajistí, aby všechny záruky původu vztahující se na obnovitelnou energii vyrobenou v daném kalendářním roce byly vydány nejpozději tři měsíce po skončení daného roku.

Článek 7

Příslušné orgány a rejstříky záruk původu

1. Každý členský stát určí jeden příslušný orgán, který bude provádět tyto úkony:
- (a) vytvoření a vedení vnitrostátního rejstříku záruk původu;
 - (b) vydávání záruk původu;
 - (c) zaznamenávání všech převodů záruk původu;
 - (d) rušení záruk původu;
 - (e) vydávání výroční zprávy o počtu záruk původu, které byly vydány, převedeny na příslušný orgán anebo z příslušného orgánu a zrušeny.
2. Příslušný orgán neprovádí žádné činnosti související s výrobou energie, obchodem, dodávkami anebo její distribucí.
3. Vnitrostátní rejstřík záruk původu obsahuje záruky původu držené každou osobou. Záruka původu je v danou dobu vedena pouze v jednom rejstříku.

Článek 8

Předkládání záruk původu ke zrušení

1. Záruka původu odpovídající dané jednotce energie se předkládá ke zrušení příslušnému orgánu určenému v souladu s článkem 7, pokud:
- (a) výroba jednotky energie z obnovitelných zdrojů energie anebo výroba jednotky vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie v elektrárně s kapacitou nejméně 5 MWh získá podporu v podobě platby za výkupní cenu, platby prémie, snížení daní anebo plateb vyplývajících z výzev k předložení nabídek,

příčemž v tomto případě se záruka předloží příslušnému orgánu určenému členským státem, který zavedl daný program podpory;

- (b) se jednotka elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů energie anebo jednotka vytápění nebo chlazení vyrobená z obnovitelných zdrojů energie v elektrárně s kapacitou nejméně 5 MWh zohlední za účelem posouzení souladu subjektu se závazkem k obnovitelné energii, přičemž v tomto případě se záruka původu předloží příslušnému orgánu určenému členským státem, který stanovil daný závazek; nebo
 - (c) dodavatel nebo spotřebitel energie si zvolí záruku původu s cílem prokázat podíl anebo množství obnovitelné energie ve své skladbě zdrojů energie, aniž by se domáhal čerpání výhod režimu podpory podle písm. a) a b); v tomto případě se záruka původu předloží příslušnému orgánu určenému členským státem, ve kterém je energie v dané skladbě zdrojů energie spotřebována.
2. Pokud subjekt předložil jednu nebo více záruk původu příslušnému orgánu podle odst. 1 písm. a) nebo písm. b):
- (a) požádá o záruky původu v souladu s čl. 6 odst. 1 u veškeré budoucí výroby z obnovitelných zdrojů energie z téhož zařízení;
 - (b) předloží tyto záruky původu ke zrušení u stejného příslušného orgánu.
3. Záruky původu se nepředloží příslušnému orgánu ke zrušení, pokud uplynul více než jeden rok od jejich vydání.

Článek 9 Převod záruk původu

1. Členské státy, v nichž podíl energie z obnovitelných zdrojů odpovídal v bezprostředně předcházejících dvou letech indikativnímu směru uvedenému v části B přílohy I nebo ho přesahoval, mohou požádat příslušné orgány stanovené v souladu s článkem 7 o převod záruk původu, jejichž zrušení bylo navrženo podle čl. 8 odst. 1, jinému členskému státu. Příslušný orgán v přijímajícím členském státě tyto záruky původu okamžitě zruší.
2. Členské státy mohou pro účely převodu záruk původu od osob v jiných členských státech nebo těmto osobám zavést systém předběžného schválení, pokud je pravděpodobné, že by v případě neexistence tohoto systému převod záruk původu z příslušného členského státu nebo tomuto státu narušil jejich schopnost zajišťovat bezpečné a vyvážené dodávky energie nebo by znemožnil dosahování cílů v oblasti ochrany životního prostředí, na nichž jsou jejich režimy podpory založeny.

Členské státy mohou pro účely převodu záruk původu osobám v jiných členských státech zavést systém předběžného schválení, pokud je pravděpodobné, že by v případě neexistence tohoto systému převod záruk původu narušil jejich schopnost zajistit dodržování čl. 3 odst. 1 nebo to, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů odpovídal indikativnímu směru uvedenému v části B přílohy I nebo ho přesahoval.

Systém předběžného schválení nesmí být prostředkem ke svévolné diskriminaci.

3. S ohledem na právní úpravu přijatou podle odstavce 2 mohou být záruky původu převáděny mezi osobami v jednotlivých členských státech za předpokladu, že byly vydány v souvislosti s energií vyrobenou z obnovitelných zdrojů v zařízeních, která byla uvedena do provozu po datu vstupu této směrnice v platnost.

Tento převod může doprovázet převod energie, jehož se záruka původu týká, nebo může být od tohoto převodu oddělen.

4. Členské státy oznámí Komisi všechny systémy předběžného schválení, které hodlají podle odstavce 2 uvést v platnost, a všechny změny s ním související.

Komise tyto informace zveřejní.

5. Komise nejpozději do dne 31. prosince 2014 v závislosti na dostupných údajích posoudí provádění této směrnice, pokud jde o převod záruk původu mezi členskými státy a jeho náklady a přínosy. Případně předloží návrhy Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 10 **Účinky zrušení záruk původu**

Pokud příslušný orgán zruší záruku původu, kterou sám nevydal, odpovídající množství energie z obnovitelných zdrojů se pro účely posuzování slučitelnosti s požadavky této směrnice v oblasti vnitrostátních cílů:

- (a) odečte od množství energie z obnovitelných zdrojů, která se zohledňuje ve vztahu k roku výroby energie uvedenému v záruce původu při posuzování slučitelnosti členského státu, v němž se nachází příslušný orgán, který záruku původu vydal, a
- (b) přičte k množství energie z obnovitelných zdrojů, která se zohledňuje ve vztahu k roku výroby energie uvedenému v záruce původu při posuzování slučitelnosti členského státu, v němž se nachází příslušný orgán, který záruku původu zrušil.

Článek 11 **Zvyšování kapacity**

Pro účely ustanovení čl. 5 odst. 9, čl. 6 odst. 2, čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 3 se s jednotkami obnovitelné energie, v jejichž důsledku došlo ke zvýšení kapacity zařízení, nakládá, jako by byly vyrobeny v odděleném zařízení, jehož provoz byl zahájen v okamžiku, kdy došlo ke zvýšení kapacity.

Článek 12
Administrativní postupy, nařízení a kodexy

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní předpisy týkající se postupů schvalování, vydávání osvědčení a licencí, které se uplatňují na podniky na výrobu elektřiny, tepla nebo chlazení z obnovitelných zdrojů a na proces přeměny biomasy na biopaliva nebo jiné energetické výrobky, byly přiměřené a nezbytné.

Členské státy zejména zajistí, aby:

- (a) byly jasně vymezeny příslušné pravomoci celostátních, regionálních a místních administrativních orgánů v oblasti schvalování, vydávání osvědčení a licencí a aby byly přesně stanoveny termíny pro schvalování projektů a žádostí o stavební povolení;
 - (b) administrativní postupy probíhaly rychle a byly vyřizovány na příslušné úrovni administrativy;
 - (c) pravidla týkající se schvalování, vydávání osvědčení a licencí byla objektivní, transparentní a nediskriminační a aby plně zohledňovala specifické aspekty jednotlivých technologií na výrobu energie z obnovitelných zdrojů;
 - (d) byly vypracovány jasné pokyny koordinující jednotlivé administrativní orgány, pokud jde o časové lhůty a příjem projektů a žádostí o povolení a nakládání s nimi;
 - (e) správní poplatky, které platí spotřebitelé, projektanti, architekti, stavební firmy a subjekty zajišťující instalaci a dodávky systémů a zařízení, byly transparentní a odpovídaly nákladům;
 - (f) byly pro menší projekty zavedeny schvalovací postupy představující menší zátěž; a
 - (g) byli jmenováni zprostředkovatelé určení k řešení sporů mezi žadateli a orgány odpovědnými za schvalování a vydávání osvědčení a licencí.
2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí pro účely využívání režimu podpory splňovat zařízení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Pokud existuje evropská norma, včetně ekologických štítků, energetických štítků a jiných systémů technických referencí stanovených evropskými orgány pro normalizaci, technická specifikace se vyjádří odkazem na tyto normy. Z těchto technických specifikací nevyplývá, zda bude pro příslušné zařízení a systémy vydáno osvědčení.
3. Členské státy požadují, aby místní a regionální administrativní orgány při projektování, navrhování, výstavbě a rekonstrukci průmyslových a rezidenčních oblastí zvážily instalaci zařízení a systémů pro využívání vytápění, chlazení a elektřiny z obnovitelných zdrojů a pro dálkové vytápění a chlazení.

4. Členské státy ve svých stavebních předpisech a kodexech stanoví požadavek využití minimálního množství energie z obnovitelných zdrojů v nových nebo rekonstruovaných budovách. Všechny výjimky z tohoto minimálního množství musí být transparentní a musí vycházet z kritérií týkajících se:
 - (a) užívání energeticky pasivních budov, nízkoenergetických budov a budov s nulovou energií; nebo
 - (b) místních omezení dostupnosti zdrojů obnovitelné energie.
5. Členské státy s ohledem na vlastní stavební předpisy a kodexy podporují využívání systémů a zařízení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které představují značné snížení spotřeby energie. Za účelem podpory těchto systémů a zařízení využívají členské státy energetické nebo ekologické štítky nebo jiná vhodná osvědčení nebo normy vytvořené na vnitrostátní nebo evropské úrovni, pokud existují.

Pokud jde o biomasu, členské státy podporují konverzní technologie, které dosahují konverzní účinnosti v minimální výši 85% pro rezidenční a komerční zařízení a minimálně 70% pro průmyslová zařízení.

V případě tepelných čerpadel podpoří členské státy tepelná čerpadla, která splňují minimální požadavky ekoznačky stanovené v rozhodnutí 2007/742/ES.

Pokud jde o solární energii, členské státy podporují zařízení a systémy, které dosahují konverzní účinnosti v minimální výši 35%.

Členské státy využívají při posuzování konverzní účinnosti a ukazatele vstupu a výstupu systémů a zařízení pro účely tohoto odstavce postupy Společenství, případně mezinárodní postupy, pokud takové postupy existují.

Článek 13 **Informace a vzdělání**

1. Členské státy zajistí, aby informace ohledně opatření podpory byly přístupné spotřebitelům, stavebním firmám a subjektům zajišťujícím instalaci, architektům a dodavatelům zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny a vozidel, ve kterých lze použít směsi bohaté na biopaliva nebo čistá biopaliva.
2. Členské státy zajistí, aby dodavatelé zařízení anebo systémů i vnitrostátní příslušné orgány zpřístupnili informace ohledně čistých zisků, nákladů a energetické účinnosti zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů.
3. Členské státy vytvoří systémy osvědčování pro osoby zajišťující instalaci kotlů a kamen na biomasu, solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů a tepelných čerpadel malého rozsahu. Tyto systémy jsou založeny na kritériích stanovených v příloze IV. Každý členský stát uzná osvědčení, které vydá jiný členský stát v souladu s těmito kritérii.

4. Členské státy vytvoří pokyny pro projektanty a architekty, aby mohli při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových anebo obytných oblastí řádně posoudit využití energie z obnovitelných zdrojů a dálkového vytápění a chlazení.

Článek 14

Přístup k distribuční soustavě elektřiny

1. Členské státy učiní nezbytné kroky k rozvoji infrastruktury pro elektrickou distribuční soustavu tak, aby se přizpůsobila dalšímu rozvoji výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, včetně propojovacích vedení mezi členskými státy.
2. Aniž je dotčeno zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy, členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových a distribučních soustav zaručili na svém území přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie. Zajistí rovněž přednostní přístup elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů do distribuční soustavy. Při správě zařízení na výrobu elektrické energie dají provozovatelé přenosových soustav přednost výrobním zařízením využívajícím obnovitelné zdroje energie, pokud to provozování vnitrostátního elektrického systému umožňuje.
3. Členské státy požádají provozovatele přenosových a distribučních soustav o vypracování a zveřejnění jejich jednotných pravidel pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení na distribuční soustavu a posílení distribuční soustavy, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené distribuční soustavy elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů.

Tato pravidla musí být založena na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, která zohledňují zejména všechny náklady a výhody související s připojením těchto výrobců na distribuční soustavu a zvláštní okolnosti výrobců umístěných v okrajových oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva. V těchto pravidlech mohou být uvedeny různé typy připojení.

4. Členské státy mohou případně vyžadovat od provozovatelů přenosových a distribučních soustav, aby hradili zčásti nebo zcela náklady uvedené v odstavci 3. Členské státy přezkoumají a přijmou nezbytná opatření ke zlepšení rámců a pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v odstavci 3 nejpozději do dne 30. června 2011 a poté každé dva roky s cílem zajistit začlenění nových výrobců, jak je uvedeno v daném odstavci.
5. Členské státy budou od provozovatelů přenosových a distribučních soustav vyžadovat, aby poskytli každému novému výrobcí, který se chce připojit k distribuční soustavě, komplexní a podrobný odhad nákladů souvisejících s připojením. Členské státy mohou povolit výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kteří se chtějí připojit na soustavu, aby vypsali veřejnou soutěž na práce související s připojením.
6. Sdílení nákladů uvedené v odstavci 3 musí být zajištěno systémem, který je založen na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích zohledňujících prospěch, který mají z připojení dříve i později připojení výrobcí a rovněž provozovatelé přenosových a distribučních soustav.

7. Členské státy zajistí, aby účtování poplatků za přenos a distribuci nediskriminovalo elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, včetně zejména elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vyrobené v okrajových oblastech, například ostrovních regionech a regionech s nízkou hustotou obyvatelstva.
8. Členské státy zajistí, aby poplatky účtované provozovateli přenosových a distribučních soustav za přenos a distribuci elektřiny ze zařízení, která využívají obnovitelné zdroje, odrážely realizovatelné nákladové výhody vyplývající z připojení zařízení na soustavu. Tyto nákladové výhody mohou vzniknout z přímého užití nízkonapěťové distribuční soustavy.

Článek 15

Kritéria udržitelnosti z hlediska životního prostředí pro biopaliva a jiné biokapaliny

1. Biopaliva a jiné biokapaliny se pro účely uvedené v písm. a), b) a c) zohlední, pouze pokud splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 až 5:
 - (a) měření souladu s požadavky této směrnice týkajícími se vnitrostátních cílů;
 - (b) měření souladu se závazky k obnovitelné energii;
 - (c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv a jiných biokapalin.
2. Úspora emisí skleníkových plynů z užívání biopaliv a jiných biokapalin zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 je alespoň 35%.

V případě biopaliv a jiných biokapalin vyrobených zařízeními, která byla v provozu v lednu 2008, se první pododstavec použije ode dne 1. dubna 2013.
3. Biopaliva a jiné biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, tj. půdy, která měla v lednu 2008 nebo poté jeden z těchto statusů, bez ohledu na to, zda ho stále ještě má, či nikoliv:
 - (a) les nenarušený výraznou lidskou činností, tj. les bez známého výrazného lidského zásahu nebo les, kde k poslednímu výraznému lidskému zásahu došlo před dobou dostatečně dlouhou k tomu, aby se mohlo obnovit přirozené složení druhů a procesy.
 - (b) oblastí určené k účelům ochrany přírody, ledaže se prokáže, že výroba surovin nezasahuje do uvedených účelů.
 - (c) vysoce biologicky rozmanité louky, tj. druhově bohaté, nehnojené, neznehodnocené louky.

Komise stanoví kritéria a zeměpisné oblasti k určení luk, na které se vztahuje písmeno c). Uvedené opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 21 odst. 3.

4. Biopaliva a jiné biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, tj. půdy, která měla v lednu 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:
 - (a) mokřady, tj. půda pokrytá nebo nasycená vodou stabilně nebo po významnou část roku, včetně nenarušených rašelinišť.
 - (b) souvisle zalesněné oblasti, tj. půda o rozloze nejméně 1 hektaru se stromy vyššími než 5 metrů a porostem koruny tvořícím nejméně 30%, nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu 2008.

5. Zemědělské suroviny vypěstované ve Společenství a užitě k výrobě biopaliv a jiných biokapalin zohledněné pro účely uvedené v odstavci 1 se získají v souladu s požadavky a normami podle ustanovení uvedených v bodě A přílohy III nařízení Rady (ES) č. 1782/2003¹⁷ pod položkou „Životní prostředí“ a v souladu s minimálními požadavky na dobrý zemědělský a ekologický stav definovaný podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení.
6. Členské státy neodmítnou zohlednit pro účely uvedené v odstavci 1 biopaliva a jiné biokapaliny získané v souladu s tímto článkem z jiných důvodů udržitelnosti.
7. Komise podá nejpozději do 31. prosince 2010 zprávu o požadavcích na udržitelný režim pro energetické užití biomasy jiné než na biopaliva a jiné biokapaliny. Zprávu v případě potřeby doplní návrhy na udržitelný režim pro jiné energetické užití biomasy Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 16

Ověření souladu s kritérii udržitelnosti z hlediska životního prostředí pro biopaliva a jiné biokapaliny

1. Pokud je potřeba zohlednit biopaliva a jiné biokapaliny za účely uvedenými v čl. 15 odst. 1, vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria z hlediska udržitelnosti životního prostředí stanovená v článku 15. Za tímto účelem po hospodářských subjektech vyžadují, aby využily systému hmotnostní bilance, a stanoví, že:
 - (a) dodávky surovin anebo biopaliv s rozdílnými parametry z hlediska udržitelnosti lze smísit;
 - (b) informace ohledně parametrů z hlediska udržitelnosti a objemů dodávek uvedených v písmenu a) zůstávají spojeny se směsí; a
 - (c) je zajištěno, že součet všech dodávek odebraných ze směsi je popsán jakožto součet vyznačující se stejnými parametry z hlediska udržitelnosti, ve stejných množstvích, jako součet všech dodávek přidaných do směsi.

¹⁷ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 56.

2. Komise podá v roce 2010 a 2012 Evropskému parlamentu a Radě zprávu ohledně fungování ověřovací metody hmotnostní bilance popsané v odstavci 1 a ohledně možností jiných ověřovacích metod pro některé anebo všechny druhy surovin nebo biopaliv. Komise ve svém posouzení zváží takové metody ověření, ve kterých informace ohledně parametrů z hlediska udržitelnosti nemusí nadále zůstat fyzicky spojeny s konkrétními dodávkami anebo směsmi. Posouzení zohlední potřebu udržet úplnost a účinnost systému ověření, aniž by vznikla nepřiměřená zátěž pro průmysl. Zprávu v případě potřeby doplní návrhy Evropskému parlamentu a Radě, které se budou týkat možnosti přijetí dalších ověřovacích metod.
3. Členské státy požadují, aby hospodářské subjekty předložily spolehlivé informace a na žádost členského státu zpřístupnily údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy požadují, aby hospodářské subjekty zajistily přiměřenou úroveň nezávislé kontroly informací, které předkládají, a poskytly o provedení této kontroly důkazy. Kontrola ověří, zda jsou systémy využívané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Také zhodnotí četnost odebírání vzorku a použitou metodiku a obsáhlost údajů.
4. Komise může rozhodnout, že dvoustranné a vícestranné dohody uzavřené mezi Společenstvím a třetími zeměmi prokazují, že biopaliva a jiné biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích jsou v souladu s kritérii z hlediska udržitelnosti životního prostředí v čl. 15 odst. 3 nebo 4.

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní a mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje ve smyslu čl. 15 odst. 2 anebo prokazují, že dodávky biopaliva jsou v souladu s kritérii z hlediska udržitelnosti životního prostředí v čl. 15 odst. 3 nebo 4.

Komise může rozhodnout, že vnitrostátní, nadnárodní anebo mezinárodní režimy měření úspor emisí skleníkových plynů obsahují přesné údaje ve smyslu čl. 15 odst. 2.
5. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4, pouze pokud daná dohoda anebo režim splňují přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly. V případě režimů k měření úspor emisí skleníkových plynů musí být tyto režimy rovněž v souladu s metodickými požadavky v příloze VII.
6. Rozhodnutí podle odstavce 4 se přijímají postupem podle čl. 21 odst. 2. Tato rozhodnutí budou platná nejdéle 5 let.
7. V případě, že hospodářský subjekt předloží důkazy anebo údaje získané v souladu s dohodou anebo režimem, jež byly předmětem rozhodnutí podle odstavce 4, členský stát nebude po dodavateli vyžadovat, aby poskytl další důkazy souladu s odpovídajícími kritérii z hlediska udržitelnosti životního prostředí.
8. Komise přezkoumá na žádost členského státu anebo ze své vlastní iniciativy použití článku 15 u zdroje biopaliva nebo jiné biokapaliny a do šesti měsíců od obdržení žádosti a postupem podle čl. 21 odst. 2 rozhodne, zda daný členský stát může tento zdroj biopaliva anebo biokapaliny zohlednit pro účely uvedené v čl. 15 odst. 1.

Článek 17

Výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv a jiných biokapalin

1. Úspora emisí skleníkových plynů z užívání biopaliv a jiných biokapalin pro účely uvedené v čl. 15 odst. 2 se vypočte:
 - (a) u biopaliv, pokud je přepokládána hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů při určitém způsobu výroby pro biopaliva stanovena v části A nebo B přílohy VII, použitím této standardní hodnoty;
 - (b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v části C přílohy VII; nebo
 - (c) použitím hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v části C přílohy VII, která odpovídá součtu skutečných hodnot u některých etap výrobního procesu a rozložených standardních hodnot v části D nebo E přílohy VII u dalších etap výrobního procesu.
2. Členské státy předloží Komisi nejpozději dne 31. března 2010 zprávu obsahující seznam těch celků na jejich území, které jsou klasifikovány na úrovni NUTS 2 v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003¹⁸ a u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou v nižší anebo stejné výši jako emise vykazované v položce „pěstování“ v části D přílohy VII této směrnice, doprovázenou popisem metodiky a použitých údajů ke stanovení tohoto seznamu. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy ze surovin.
3. Standardní hodnoty v části A přílohy VII pro biopaliva a rozložené standardní hodnoty pro pěstování v části D přílohy VII u biopaliv a jiných biokapalin se použijí, pouze pokud dané suroviny jsou pěstovány:
 - (a) mimo Společenství; nebo
 - (b) ve Společenství v regionech zahrnutých do seznamů uvedených v odstavci 2.

U biopaliv a jiných biokapalin, které nespádají do žádného z předchozích pododstavců, se použijí skutečné hodnoty pro pěstování.
4. Komise předloží nejpozději dne 31. prosince 2012 zprávu ohledně odhadovaných typických a standardních hodnot uvedených v části B a E přílohy VII se zvláštním důrazem na emise z dopravy a výroby a může podle potřeby rozhodnout o úpravě těchto hodnot. Uvedené opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 21 odst. 3.
5. Přílohu VII lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku. Uvedené opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 21 odst. 3. Jakákoli úprava standardních hodnot z přílohy VII anebo jejich doplnění na seznam dodrží následující pravidla:

¹⁸ Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1.

- (a) pokud vliv některého faktoru na celkové emise je nízký, anebo pokud je změna v omezeném rozsahu, anebo pokud náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, standardní hodnoty budou stanoveny jako typické hodnoty běžných výrobních procesů;
- (b) ve všech ostatních případech se standardní hodnoty stanoví jako opatrný předpoklad oproti běžným výrobním procesům.

Článek 18

Zvláštní ustanovení týkající se biopaliv

1. Členské státy zajistí, aby veřejnost byla informována o dostupnosti biopaliv a jiných obnovitelných pohonných hmot. Pokud přídatky biopaliv ve směsích s deriváty minerálních olejů překročí mezní hodnotu 10% objemu, vyžadují členské státy, aby byla tato skutečnost vyznačena v prodejních místech.
2. Členské státy zajistí, aby motorová nafta splňující specifikace stanovené v příloze V byla nejpozději ode dne 31. prosince 2010 dostupná v čerpacích stanicích s více než dvěma čerpadly, jež prodávají motorovou naftu.
3. Členské státy zajistí, aby motorová nafta splňující specifikace stanovené v příloze VI nebo jiná motorová nafta s alespoň 5% obsahu biopaliv v objemu, byla nejpozději ode dne 31. prosince 2014 dostupná v čerpacích stanicích s více než dvěma čerpadly, jež prodávají motorovou naftu.
4. Pro účely prokázání souladu s vnitrostátními závazky k obnovitelné energii vztahujícími se k podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózných vláknovin a lignocelulózných vláknovin považuje za dvojnásobný oproti ostatním biopalivům.

Článek 19

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží Komisi nejpozději do dne 30. června 2011 a poté každé dva roky zprávu o pokroku při podporování a využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Zpráva podrobně uvádí zejména:

- (a) odvětvové a celkové podíly energie z obnovitelných zdrojů v předcházejících dvou kalendářních letech a opatření přijatá nebo plánovaná na vnitrostátní úrovni k podporování růstu obnovitelné energie s ohledem na indikativní směr v části B přílohy 1;
- (b) zavedení a fungování režimů podpory a jiných opatření k podpoře energie z obnovitelných zdrojů a jakýkoli vývoj opatření použitých s ohledem na opatření stanovená ve vnitrostátním akčním plánu členského státu;

- (c) jak případně členské státy rozvrhly své režimy podpory, aby zohlednily užití obnovitelné energie, která poskytují doplňkové výhody ve vztahu k jiným srovnatelným užitím, ale mohou být nákladnější, včetně biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózových vláknovin a lignocelulózových vláknovin;
 - (d) fungování systému záruk původu pro elektřinu, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie a opatření přijatá k zajištění spolehlivosti systému a jeho ochrany proti podvodu;
 - (e) pokrok učiněný v hodnocení a zlepšení správních postupů k odstranění právních a jiných překážek rozvoje energie z obnovitelných zdrojů;
 - (f) opatření přijatá k zajištění přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a ke zlepšení rámce nebo pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v čl. 14 odst. 3;
 - (g) vývoj dostupnosti a užití zdrojů biomasy pro energetické účely;
 - (h) změny cen komodit a využití půdy v rámci členského státu spojené se zvýšeným využitím biomasy a jiných forem energie z obnovitelných zdrojů;
 - (i) vývoj a podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózových vláknovin a lignocelulózových vláknovin;
 - (j) odhadovaný dopad výroby biopaliv na biologickou rozmanitost, vodní zdroje, kvalitu vody a půdy; a
 - (k) odhadované čisté úspory skleníkových plynů díky užívání energie z obnovitelných zdrojů.
2. Při odhadu čistých úspor skleníkových plynů z užívání biopaliv mohou členské státy pro účely zprávy uvedených v odstavci 1 použít typické hodnoty uvedené v příloze VII části A a B.
3. Ve své první zprávě členské státy upřesní, zda zamýšlejí:
- (a) zřídit jediný správní orgán odpovědný za vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a licence pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a poskytování pomoci žadatelům;
 - (b) poskytovat automatické schválení žádostí o plánování a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, pokud schvalující orgán neodpověděl v rámci stanovených lhůt; a
 - (c) uvést v územním plánování zeměpisné polohy vhodné pro získávání energie z obnovitelných zdrojů a pro zřízení zařízení pro dálkové vytápění a chlazení.

Článek 20
Sledování a podávání zpráv Komisi

1. Komise sleduje původ biopaliv a jiných biokapalin spotřebovaných ve Společenství a dopady jejich výroby na využití půdy ve Společenství a v hlavních dodavatelských třetích zemích. Sledování probíhá na základě zpráv členských států, předložených podle čl. 19 odst. 1, a zpráv příslušných třetích zemí, mezivládních organizací, vědeckých studií a jakýchkoli dalších příslušných informací. Komise také sleduje změny cen komodit spojené s využitím biomasy pro energii a jakékoli související pozitivní a negativní účinky na zajišťování potravin.
2. Komise udržuje dialog a vyměňuje si informace se třetími zeměmi, organizacemi výrobců biopaliv a spotřebitelskými organizacemi ohledně provádění opatření v této směrnici, pokud jde o biopaliva a jiné biokapaliny.
3. Na základě zpráv předložených členskými státy podle čl. 19 odst. 1 a sledování a analýzy uvedených v odstavci 1 tohoto článku podá Komise každé dva roky zprávu Evropskému parlamentu a Radě. První zprávu předloží v roce 2012.
4. Při podávání zpráv o úsporách skleníkových plynů z užívání biopaliv využije Komise hodnoty nahlášené členskými státy a zhodnotí, zda a jak se odhad změnil, započítají-li se druhotné produkty v rámci substitučního přístupu.
5. Ve své zprávě Komise zanalyzuje:
 - (a) výhody a náklady týkající se různých biopaliv z hlediska životního prostředí, účinky dovozních politik Společenství na ně, aspekty bezpečnosti dodávek a možnosti zajistit vyrovnaný přístup mezi domácí výrobou a dovozy;
 - (b) dopad zvýšené poptávky po biopalivech na udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích;
 - (c) dopad politiky biopaliv EU na dostupnost potravin ve vývozních zemích, schopnost obyvatel v rozvojových zemích získat tyto potraviny a širší otázky rozvoje; a
 - (d) dopad zvýšené poptávky po biomase na odvětví využívající biomasu.

Případně navrhne opravná opatření.

Článek 21
Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 22
Změny a zrušení

1. Ve směrnici 2001/77/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2) a články 4 až 8 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.
2. Ve směrnici 2003/30/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.
3. Směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2012.

Článek 23
Provedení do vnitrostátních právních předpisů

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. března 2010. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25
Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně

Za Radu
předseda / předsedkyně

Příloha I – Celkové vnitrostátní cíle určující podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v roce 2020

A. Celkové vnitrostátní cíle

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v roce 2005 (S₂₀₀₅)	Cílová hodnota podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v roce 2020 (S₂₀₂₀)
Belgie	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česká republika	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Německo	5,8 %	18 %
Estonsko	18,0 %	25 %
Irsko	3,1 %	16 %
Řecko	6,9 %	18 %
Španělsko	8,7 %	20 %
Francie	10,3 %	23 %
Itálie	5,2 %	17 %
Kypr	2,9 %	13 %
Lotyšsko	34,9 %	42 %
Litva	15,0 %	23 %
Lucembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemsko	2,4 %	14 %
Rakousko	23,3 %	34 %
Polsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Finsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %
Spojené království	1,3 %	15 %

B. Indikativní směr

Indikativní směr uvedený v čl. 3 odst. 2 udává tyto podíly energie z obnovitelných zdrojů:

$S_{2005} + 0,25 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2011 až 2012;

$S_{2005} + 0,35 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2013 až 2014;

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2015 až 2016; a

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2017 až 2018,

kde

S_{2005} je podíl daného členského státu v roce 2005 uvedený v tabulce v části A

a

S_{2020} je podíl tohoto členského státu v roce 2020 uvedený v tabulce v části A.

Příloha II – Normalizační pravidlo pro zohlednění elektřiny vyrobené z vodní energie

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z vodní energie v daném členském státě se použije následující pravidlo:

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kde

N je referenční rok;

$Q_{N(norm)}$ je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech vodních elektrárnách členského státu v roce N ;

Q_i je množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh;

C_i je celkový instalovaný výkon všech elektráren členského státu v roce i , vyjádřený v MW.

Příloha III – Energetický obsah paliv používaných v dopravním sektoru

Palivo	Energetický obsah ve váhové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
Bioethanol (ethanol z biomasy)	27	21
Bio-ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether vyrobený z bioethanolu)	36 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)	27 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)
Biomethanol (methanol z biomasy, užívaný jako biopalivo)	20	16
Bio-MTBE (methyl-terc.-butyl-ether vyrobený z biomethanolu)	35 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)	26 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)
Bio-DME (dimethylether z biomasy, užívaný jako biopalivo)	28	19
Bio-TAEE (terc.-amyl-ethyl-ether vyrobený z bioethanolu)	38 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)	29 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)
Biobutanol (butanol z biomasy, užívaný jako biopalivo)	33	27
Bionafta (methylester vyrobený z rostlinného nebo živočišného oleje, resp. tuku, o jakosti motorové nafty, užívaný jako biopalivo)	37	33
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků vyrobená z biomasy)	44	34
Hydrogenačně upravený rostlinný olej (rostlinný olej upravený pomocí vodíku za tepla)	44	34
Čistý rostlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rostlin lisováním, extrakcí nebo obdobnými postupy, surový nebo rafinovaný, ale chemicky neupravený, jehož kvalita vyhovuje danému typu motoru a odpovídajícím požadavkům týkajícím se emisí)	37	34
Bioplyn (plynná pohonná hmota vyrobená z biomasy a/nebo z biodegradabilního podílu odpadů, kterou je možno vyčistit na kvalitu zemního plynu a užívat jako biopalivo, případně dřevoplyn)	50	-
Benzin	43	32
Motorová nafta	43	36

Příloha IV – Certifikace osob provádějících instalaci

V čl. 13 odst. 3 se odkazuje na následující kritéria:

1. Certifikační proces je transparentní a jasně definovaný členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem.
2. Osoby provádějící instalaci zařízení na biomasu, tepelných čerpadel a solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení budou certifikováni na základě akreditovaného školicího programu nebo poskytovatelem školicího programu.
3. Školicí program nebo poskytovatel školicího programu je akreditován členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem. Akreditační orgán musí zajistit, že školicí program organizovaný příslušným poskytovatelem má zaručenou kontinuitu a regionální nebo celostátní dosah. Poskytovatel programu musí mít k dispozici odpovídající technické vybavení nezbytné pro praktický výcvik, včetně určitého laboratorního vybavení nebo odpovídajícího zařízení pro praktický výcvik. Kromě základního školení musí poskytovatel programu také organizovat kratší opakovací kurzy zabývající se aktuálními otázkami včetně nových technologií, aby mohl zajistit celoživotní doškolování osob provádějících instalaci. Poskytovatelem programu může být výrobce zařízení nebo systémů, instituce nebo asociace.
4. Akreditované školicí programy jsou nabízeny osobám provádějícím instalaci, které mají praktické zkušenosti a které absolvovaly nebo právě absolvují následující typy školení:
 - a) v případě osob instalujících kotle a kamna spalující biomasu: povinně vyučen jako instalatér, potrubář, mechanik tepelných zařízení nebo mechanik sanitárních, tepelných nebo chladících zařízení;
 - b) v případě osob instalujících tepelná čerpadla: povinně vyučen jako instalatér nebo technik chladících zařízení se základními elektrikářskými a instalatérskými dovednostmi (řezání, svařování a lepení trubek, tepelná izolace potrubí, těsnění, zkoušky těsnosti potrubí, instalace tepelných a chladících zařízení);
 - c) v případě osob instalujících solární fotovoltaické nebo solární tepelné systémy: povinně vyučen jako instalatér nebo elektrikář s instalatérskou, elektrikářskou a pokrývačskou praxí včetně praxe v oboru sváření a lepení trubek, v oboru těsnění, zkoušek těsnosti potrubí, schopnosti v oboru připojování elektrických přívodů, znalost základních pokrývačských materiálů, znalost oplechování/olemování a těsnících postupů; nebo
 - d) odborný výcvik, kterým osoba získá dovednosti odpovídající tříletému vzdělání v oblastech vyjmenovaných v bodech a), b) nebo c), včetně teoretického školení a praktického výcviku.

5. Školení, jehož výsledkem je udělení osvědčení, musí zahrnovat teoretický výklad i praktický výcvik. Na konci školení musí mít osoba provádějící instalaci dovednosti potřebné k instalaci příslušného zařízení a systémů tak, aby byla schopna splnit požadavky zákazníka kladené na výkon a spolehlivost, prokazovat řemeslnou zručnost a musí být schopna dodržovat všechny odpovídající předpisy a normy včetně předpisů o energetickém a ekologickém značení.
6. Teoretická část školení osob instalujících kotle a kamna spalující biomasu musí zahrnovat situaci na trhu s biomasou, ekologické aspekty, paliva vyráběná z biomasy, logistiku, stavební předpisy, protipožární ochranu, dotace, techniky spalování, metody zapalování, optimální hydraulická řešení, porovnání nákladů a ziskovosti, jakož i konstrukci, instalaci a údržbu kotlů a kamen spalujících biomasu. Školení musí také poskytnout dobré znalosti případných evropských norem platných v oblasti technologie a paliv vyráběných z biomasy, např. pelet, jakož i znalost vnitrostátní a evropské legislativy vztahující se na biomasu.
7. Teoretická část školení osob instalujících tepelná čerpadla musí zahrnovat situaci na trhu tepelných čerpadel, znalost geotermálních zdrojů a teplot povrchových tepelných zdrojů v různých oblastech, identifikaci půd a podloží z hlediska tepelné vodivosti, dále logistiku, stavební předpisy, předpisy týkající se využívání geotermálních zdrojů, využitelnost tepelných čerpadel v budovách a určení nejvhodnějšího systému tepelných čerpadel, dále znalosti o technických požadavcích jednotlivých tepelných čerpadel, jejich bezpečnosti, filtraci vzduchu, propojení se zdrojem tepla a dispozičním řešením systému. Školení musí rovněž poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných pro tepelná čerpadla, příslušných vnitrostátních a evropských zákonů a předpisů. Školená osoba musí prokázat následující klíčové dovednosti:
 - a) základní pochopení fyzikálních a provozních principů tepelného čerpadla, včetně charakteristik jeho tepelného cyklu: souvislost mezi dolními teplotami tepelné jímky, horními teplotami tepelného zdroje a účinností celého systému, stanovení topného faktoru (coefficient of performance, COF) a faktoru sezónní účinnosti (seasonal performance factor, SPF);
 - b) pochopení významu jednotlivých prvků a jejich funkce v rámci tepelného cyklu čerpadla, včetně kompresoru, expanzního ventilu, výparníku, kondenzátoru, armatur a spojovacích prvků, mazacího oleje, chladiva, možného přehřátí, ochlazení a podchlazení tepelného čerpadla;
 - c) schopnost zvolit typ a velikost komponent pro typické instalace, včetně stanovení typických hodnot tepelného zatížení různých budov a hodnot pro přípravu horké vody na základě údajů o spotřebě, stanovení potřebného výkonu tepelného čerpadla pro tento účel podle tepelné kapacity budovy a podle přerušitelné dodávky proudu; stanovení prvků a objemu vyrovnávací nádrže a integrace doplňkového (bivalentního) topného systému.

8. Teoretická část školení osob instalujících solární fotovoltaické a solární tepelné prvky musí zahrnovat situaci na trhu solární prvků, ekologické aspekty, komponenty, charakteristiky a dimenzování solárních systémů, výběr přesných systémů a určení rozměrů jednotlivých komponent, stanovení tepelných požadavků, logistiku, stavební předpisy, protipožární předpisy, dotace, porovnání nákladů a ziskovosti, dále konstrukci, instalaci a údržbu solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů. Školení musí rovněž poskytnout dobré znalosti případných evropských norem platných pro danou technologii, jakož i certifikačních zásad, např. Solar Keymark, stejně jako odpovídající znalost vnitrostátní a evropské legislativy. Osoba instalující solární fotovoltaické a solární tepelné prvky musí prokázat následující klíčové dovednosti:
- a) schopnost bezpečně pracovat s požadovanými nástroji a požadovaným zařízením při dodržování bezpečnostních předpisů a norem, schopnost identifikovat nebezpečí spojená s instalátorskou, elektrikářskou a další činností při instalaci solárních zařízení;
 - b) schopnost identifikovat systémy a jejich prvky specifické pro aktivní a pasivní systémy, včetně jejich mechanické konstrukce, a schopnost rozhodnout o umístění komponent i rozvržení a konfiguraci systému;
 - c) schopnost určit požadovanou plochu instalace, orientaci a náklon solárních fotovoltaických prvků a prvků pro solární ohřev vody s přihlédnutím k možnému zastínění, oslunění, strukturální integritě a vhodnosti instalace pro danou budovu nebo dané klima a schopnost určit různé metody instalace vhodné pro rozmanité typy střech, včetně kompletního systémového zařízení požadovaného pro vyváženou instalaci;
 - d) specificky ve spojení s instalací solárních fotovoltaických systémů schopnost přizpůsobit schéma elektrického zapojení včetně stanovení proudů, schopnost zvolit vhodné typy vodičů a charakteristiky elektrických obvodů, stanovení vhodné velikosti, charakteristiky a umístění veškerého instalovaného zařízení a všech subsystémů včetně výběru vhodného propojovacího místa.
9. Školící kurz musí být ukončen závěrečnou zkouškou podmiňující udělení příslušného osvědčení. Zkouška musí zahrnovat praktické vyhodnocení úspěšné instalace kotlů nebo kamen spalujících biomasu, tepelných čerpadel, solárních fotovoltaických nebo solárních tepelných systémů.
10. Osvědčení vydané osobě provádějící instalace musí být časově omezeno tak, že k jeho prodloužení bude nezbytný opakovací seminář nebo kurz.

Příloha V – Specifikace sedmiprocentního přídatku bionafty v motorové naftě

Parametr	Jednotky	Limity	
		Minimum	Maximum
Změřený obsah cetenu		51	-
Vypočtený obsah cetenu		46	-
Hustota při 15 °C	kg/m ³	820	845
Polycyklické aromatické uhlovodíky	% váh.	-	8
Obsah síry	mg/kg	-	10
Bod vzplanutí	°C	>55	-
Karbonizační zbytek 10 % destilačního zbytku	%	-	0,3
Obsah popela	mg/kg	-	0,01
Obsah vody	mg/kg	-	200
Celkové znečištění	mg/kg	-	24
Koroze měděného pásku (3h/50 °C)		třída 1	
Mazivost podle EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematická viskozita při 40 °C	mm ² /s	2	4,5
Destilační zkouška	do 250 °C predestiluje	%	<65
	do 350 °C predestiluje	%	85
	95 % obj. predestiluje při teplotě	°C	360
Obsah FAME podle EN14078	%	0	7
Bod zákalu	°C	Odkaz na vnitrostátní normu	
Spodní teplota zamrznutí filtru	°C	Odkaz na vnitrostátní normu	
Odolnost proti oxidaci podle EN14112	h	20	-
Odolnost proti oxidaci podle ASTM D2274 při 115 °C	g/m ³		25
Aditiva nutná pro stálost		Obsah antioxidantu ekvivalentní 1000 ppm BHT	

Příloha VI – Specifikace desetiprocentního přídatku bionafty v motorové naftě

Parametr	Jednotky	Limity	
		Minimum	Maximum
Změřený obsah cetenu		51	-
Vypočtený obsah cetenu		46	-
Hustota při 15 °C	kg/m ³	820	845
Polycyklické aromatické uhlovodíky	% váh.	-	8
Obsah síry	mg/kg	-	10
Bod vzplanutí	°C	>55	-
Karbonizační zbytek 10 % destilačního zbytku	%	-	0,3
Obsah popela	mg/kg	-	0,01
Obsah vody	mg/kg	-	200
Celkové znečištění	mg/kg	-	24
Koroze měděného pásku (3h/50 °C)		třída 1a	
Mazivost podle EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematická viskozita při 40 °C	mm ² /s	2	4,5
Destilační zkouška	do 250 °C predestiluje	%	<65
	do 350 °C predestiluje	%	85
	95 % obj. predestiluje při teplotě	°C	360
Obsah FAME podle EN14078	%	5	10
Bod zákalu	°C	Odkaz na vnitrostátní normu	
Spodní teplota zamrznutí filtru	°C	Odkaz na vnitrostátní normu	
Obsah fosforu	mg/kg	-	0,2
Index kyselosti	mg KOH/g	-	0,05
Obsah peroxidů podle EN ISO 3960		-	20
Odolnost proti oxidaci podle EN14112	h	20	-
Odolnost proti oxidaci podle ASTM D2274 při 115 °C	g/m ³		25
Kolísání indexu kyselosti	mg KOH/g		0,12
Opatření proti ucpání injektoru	Detergentní aditivum		
Aditiva nutná pro stálost	Obsah antioxidantu ekvivalentní 1000 ppm BHT		

**Příloha VII – Pravidla, jimiž se řídí výpočet dopadu biopaliv, jiných biokapalin
a referenčních fosilních paliv na emise skleníkových plynů**

A. Typické a standardní hodnoty platné pro biopaliva, jsou-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku pocházejícími ze změny ve využívání půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z řepy cukrové	48 %	35 %
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	21 %	0 %
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	21 %	0 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	45 %	33 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	54 %	45 %
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	69 %	67 %
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	56 %	49 %
Ethanol z cukrové třtiny	74 %	74 %
ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
TAEE (terc.-amyl-ethyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
Bionafta z řepky	44 %	36 %
Bionafta ze slunečnice	58 %	51 %
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	32 %	16 %
Bionafta z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	57 %	51 %
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje, resp. tuku	83 %	77 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	49 %	45 %
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	65 %	60 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	38 %	24 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	63 %	60 %
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	57 %	55 %
Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	81 %	75 %
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	86 %	83 %
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	88 %	85 %

B. Odhadované typické a standardní hodnoty pro budoucí biopaliva, která nejsou v lednu 2008 na trhu nebo pouze v zanedbatelném množství, jsou-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku pocházejícími ze změny ve využívání půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z pšeničné slámy	87 %	85 %
Ethanol z odpadního dřeva	80 %	74 %
Ethanol z pěstovaných dřevin	76 %	70 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	95 %	95 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	93 %	93 %
DME (dimethylether) z odpadního dřeva	95 %	95 %
DME (dimethylether) z pěstovaných dřevin	92 %	92 %
Methanol z odpadního dřeva	94 %	94 %
Methanol z pěstovaných dřevin	91 %	91 %
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), z obnovitelných zdrojů	podíl	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro methanol

C. Metodika

1. Emise skleníkových plynů z výroby a využití paliv, biopaliv a jiných biokapalin v dopravě se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kde

E jsou celkové emise z používání daného paliva;

e_{ec} jsou emise původem z těžby nebo pěstování surovin;

e_l jsou anualizované emise původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou ve využívání půdy;

e_p jsou emise původem ze zpracování;

e_{td} jsou emise původem z dopravy a distribuce;

e_u jsou emise původem z používání daného paliva;

e_{ccs} jsou úspory emisí vyvolané zachycením a sekvestrací uhlíku;

e_{ccr} jsou úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku; a

e_{ee} jsou úspory emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny.

Emise z výroby strojního a jiného zařízení se neberou v úvahu.

2. Emise skleníkových plynů z paliv, E , se vyjadřují jako ekvivalent gramů CO₂ na jeden MJ paliva: g CO_{2eq} / MJ.
3. Oproti odstavci 2 je možno u paliv využívaných v sektoru dopravy hodnoty vypočtené jako g CO_{2eq} / MJ upravit s přihlédnutím k rozdílu mezi palivy v hodnotě vykonané užitečné práce vyjadřované jako km/MJ. Takovou úpravu je možno uskutečnit jen v případě, že existují důkazy o rozdílech ve vykonané užitečné práci.
4. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané použitím biopaliv a jiných biokapalin se vypočítají takto:

$$\dot{U}SPORY = (E_F - E_B) / E_F,$$

kde

E_B jsou celkové emise z biopaliva nebo jiné biokapaliny, a

E_F jsou celkové emise z referenčního fosilního paliva.

5. Skleníkovými plyny pro účely odstavce 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ se uvažované plyny hodnotí takto:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Do emisí původem z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , se započtou emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování, emise ze získání surovin, emise z odpadu a úniků a emise původem z výroby chemikálií nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Prokázané úspory emisí skleníkových plynů v důsledku spalování odpadního plynu při těžbě ropy kdekoli na světě se odečítají. Jako alternativu skutečných hodnot emisí z pěstování surovin lze použít odhady úrovně těchto emisí, které je možno získat z používaných průměrných hodnot vypočtených pro geografické plochy rozsahu menšího než u ploch používaných pro výpočet standardních hodnot.

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami v používání půdy, e_l , se vypočtou rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

kde

e_l jsou anualizované emise skleníkových plynů původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost CO₂ na jednotku energie biopaliva);

CS_R je zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřené jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, včetně půdy a vegetace). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny podle toho, který údaj je novější;

CS_A je zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřené jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, včetně půdy a vegetace).

MW_{CO_2} je relativní molekulová hmotnost CO₂ o hodnotě 44,010 g/mol;

MW_C je relativní molekulová hmotnost uhlíku o hodnotě 12,011 g/mol; a

P je produktivita plodiny (vyjádřené jako energie biopaliva nebo jiné biokapaliny na jednotku plochy za rok).

8. Pro účely odstavce 7 je možno použít následující hodnoty jak pro CS_R , tak CS_A :

Způsob využití půdy	Zásoba uhlíku (v tunách uhlíku na hektar)
Plantáž pro produkci palmového oleje	189
Stálé pastviny, tj. nezalesněná pastviště a pastviny s luční vegetací, užívané jako pastviny po dobu nejméně 5 let	181
Mírně zalesněná plocha (les, který není souvisle zalesněnou plochou)	181
Orná půda (včetně pastvin nepovažovaných za stálé, polí, kde se pěstují stromy dávající olejnatá semena, půdy vyňaté z produkce podle ustanovení čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ¹⁹ a půdy, která byla tropickým pralesem, byla vyklesána před lednem 2008 a má v lednu 2008 charakter opuštěné půdy)	82
Poušť a polopoušť	44

Alternativně je možno jak pro CS_R , tak pro CS_A použít skutečné hodnoty.

Pro výpočet veličiny P je možno použít následující hodnoty:

Plodina pěstovaná pro výrobu biopaliva nebo jiné biokapaliny	Výnos biopaliva nebo jiné biokapaliny (v tunách ekvivalentu ropy na jeden hektar)
Stromy pěstované pro olejnatá semena	1,5
Palma olejná	4,0

Alternativně je možno použít skutečné hodnoty.

9. Emise původem ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování, dále emise původem z odpadů a úniků a rovněž emise z výroby chemikálií nebo produktů používaných při zpracování.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z její výroby a distribuce se rovná průměrné intenzitě emisí skleníkových plynů při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Z uvedeného pravidla se uplatní následující výjimky:

- výrobci mohou pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné soustavě;
- výrobci mohou položit intenzitu emisí skleníkových plynů rovnou nule u každé MWh spotřebované elektrické energie, pro kterou předkládají příslušnému orgánu záruku původu v souladu s ustanoveními čl. 8 odst. 1 písm. c).

¹⁹ Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce; (Úř. věst. L 141, 30.4.2004, s. 18).

10. Emise z přepravy a distribuce, e_{td} , zahrnují emise pocházející z přepravy a skladování surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku.
11. Emise pocházející z použití paliva, e_u , se pokládají u biopaliv a jiných biokapalin za rovné nule.
12. Úspory emisí vyvolané zachycením a sekvestrací uhlíku, e_{ccs} , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a sekvestrace emitovaného CO₂ v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva.
13. Úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku, e_{ccr} , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO₂, jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k náhradě CO₂ z fosilních paliv používaného v souvislosti s komerčními výrobky a službami.
14. Úspory emisí v důsledku přebytečné elektrické energie z kombinované výroby, e_{ee} , se berou v úvahu ve vztahu k přebytečné elektrické energii produkované zařízením na výrobu paliva využívajícím kogenerační princip, ovšem s výjimkou případů, kdy palivo používané v kogeneračním cyklu představuje druhotný produkt, který není zbytkem zemědělské plodiny. Při zohlednění této přebytečné elektrické energie se předpokládá, že kapacita kogenerační jednotky je rovna minimální kapacitě potřebné k tomu, aby kogenerační jednotka dodávala tepelnou energii nezbytnou pro výrobu předmětného paliva. Úspory emisí skleníkových plynů související s touto přebytečnou elektřinou se pokládají za rovné množství skleníkových plynů, které by byly emitovány při výrobě stejného množství elektřiny v elektrárně s využitím stejného paliva, jaké se používá v kogenerační jednotce.
15. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanoveného u druhotných produktů s výjimkou elektrické energie jako spodní výhřevnost).
16. Pro účely výpočtu uvedeného v odstavci 15 se emise takto rozdělované počítají jako $e_{ec} + e_l$ plus ty podíly e_p , e_{td} a e_{ee} , které se vztahují na výrobní kroky předcházející výrobnímu kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětný účel místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziprojektu vyráběného paliva.

V případě biopaliv a jiných biokapalin se pro účely tohoto výpočtu zohlední všechny druhotné produkty včetně elektřiny, na kterou se nevztahují ustanovení odstavce 14, s výjimkou zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek. Energetický obsah těch druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá pro účely výpočtu za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů, zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek a zbytků, které nelze využít jako potraviny nebo krmivo a které pocházejí ze zpracovatelských řetězců, jež se netýkají zpracování biopaliv, se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové.

V případě paliv produkovaných v rafinériích se pro účely výpočtů podle odstavce 15 pokládá za analyzovanou jednotku tato rafinérie.

17. V případě biopaliv se pro účely výpočtu podle odstavce 4 použije za hodnotu E_F referenčního fosilního paliva poslední známá skutečná hodnota průměrných emisí z benzínu a motorové nafty spotřebované ve Společenství tak, jak se uvádí podle ustanovení [směrnice 98/70/ES]. Nejsou-li tyto údaje k dispozici, použije se hodnota 83,8 g CO_{2eq} / MJ.

V případě biokapalin používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle odstavce 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 91 g CO_{2eq} / MJ.

V případě biokapalin používaných k výrobě tepla se pro účely výpočtu podle odstavce 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 77 g CO_{2eq} / MJ.

V případě biokapalin používaných ke kombinované výrobě se pro účely výpočtu podle odstavce 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 85 g CO_{2eq} / MJ.

D. Rozložené hodnoty pro biopaliva a biokapaliny

Pěstování: „ e_{ec} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z řepy cukrové	13	13
Ethanol z pšenice	19	19
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	20	20
Ethanol z cukrové třtiny	13	13
ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů,	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
TAAE (terc.-amyl-ethyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů,	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
Bionafta z řepky	30	30
Bionafta ze slunečnice	18	18
Bionafta z palmového oleje	18	18
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	31	31
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	19	19
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	19	19
Čistý rostlinný olej z řepky	32	32
Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0

Zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z řepy cukrové	27	38
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	45	63
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	45	63
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	25	35
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	18	25
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	5	7
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako palivo v kogenerační jednotce)	15	21
Ethanol z cukrové třtiny	1	1

ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
TAAE (terc.-amyl-ethyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
Bionafta z řepky	15	22
Bionafta ze slunečnice	15	22
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	33	47
Bionafta z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	13	18
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	13	18
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	10	14
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	10	14
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	28	40
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	7	10
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	4	5
Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	13	18
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	7	9
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	7	9

Přeprava a distribuce: „*e_{td}*“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z řepy cukrové	3	3
Ethanol z pšenice	2	2
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	2	2
Ethanol z cukrové třtiny	8	8
ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
TAAE (terc.-amyl-ethyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
Bionafta z řepky	1	1
Bionafta ze slunečnice	1	1
Bionafta z palmového oleje	5	5
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	5	5
Čistý rostlinný olej z řepky	1	1
Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	3	3
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	5	5
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	4	4

Souhrnné hodnoty

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z řepy cukrové	43	54
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	66	84
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	66	84
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	46	56
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	39	46
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	26	28
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	37	43
Ethanol z cukrové třtiny	21	22
ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
TAAE (terc.-amyl-ethyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro ethanol	
Bionafta z řepky	47	53
Bionafta ze slunečnice	35	41
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	57	70
Bionafta z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	36	41
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	14	19
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	42	46
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	30	34
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	52	63
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces bez emisí methanu do vzduchu ve výrobě)	31	34
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	36	38
Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	16	21
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	12	14
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	10	13

E. Odhadované rozložené hodnoty pro budoucí biopaliva a biokapaliny, které nejsou v lednu 2008 na trhu nebo pouze v zanedbatelném množství

Pěstování: „ e_{ec} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	3	3
Ethanol z odpadního dřeva	1	1
Ethanol z pěstovaných dřevin	6	6
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	1	1
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	4	4
DME (dimethylether) z odpadního dřeva	1	1
DME (dimethylether) z pěstovaných dřevin	5	5
Methanol z odpadního dřeva	1	1
Methanol z pěstovaných dřevin	5	5
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro methanol	

Zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	5	7
Ethanol ze dřeva	12	17
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou ze dřeva	0	0
DME (dimethylether) ze dřeva	0	0
Methanol ze dřeva	0	0
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro methanol	

Přeprava a distribuce: „*e_{id}*“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	2	2
Ethanol z odpadního dřeva	4	4
Ethanol z pěstovaných dřevin	2	2
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	3	3
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	2	2
DME (dimethylether) z odpadního dřeva	4	4
DME (dimethylether) z pěstovaných dřevin	2	2
Methanol z odpadního dřeva	4	4
Methanol z pěstovaných dřevin	2	2
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro methanol	

Souhrnné hodnoty

Způsob výroby biopaliva či jiné biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} / MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	11	13
Ethanol z odpadního dřeva	17	22
Ethanol z pěstovaných dřevin	20	25
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	4	4
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	6	6
DME (dimethylether) z odpadního dřeva	5	5
DME (dimethylether) z pěstovaných dřevin	7	7
Methanol z odpadního dřeva	5	5
Methanol z pěstovaných dřevin	7	7
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u použitého výrobního postupu pro methanol	